

மலர்ந்த ஜீவியம்

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை யோக மலர்

ஜனவரி 2001 ஜீவியம் 6 மலர் 9

இம்மாத மலரில்.....

பொருளடக்கம்	பக்கம்
யோக வாழ்க்கை விளக்கம் IV	2
இம்மாதச் செய்தி	17
லைப் டுவைன்	18
சிறு குறிப்புகள்	28
அஜெண்டா	30
அன்பர் கடிதம்	32
சாவித்திரி	37
லைப் டுவைன் - கருத்து	39
நேரான முறையான வாழ்க்கை அன்னை	
அன்பர்கட்குச் சாத்தியமானதாகும்	41
கன்சல்டன்சி	47
பகவானுடைய இதர நூல்கள்	49
ரெளடியின் மனம்	52
பிரார்த்தனை பலிக்க வேண்டும்	59

* * *

கதை, கட்டுரைகளில் வரும் பெயர்கள் யாரையும் குறிப்பிடுவன அல்ல.
வருட சந்தா ரூ.60/-

யோக வாழ்க்கை விளக்கம் IV

காமயோகி

621) மனிதனுடைய நிலைகள் பல. மேலெழுந்த மனத்திலும், ஆழ்ந்த உணர்விலும், சூட்சும உடலிலும், உணர்விலும், உடலிலும், காரணதேகத்திலும், அகந்தையிலும், சைத்தியப்புருஷனிலும், புருஷனிலும், ஈஸ்வரனிலும் மனிதன் நிலை பெற்றிருக்கிறான். இந்த எல்லா நிலைகளிலும் அன்னையிருக்கின்றார். நம் அழைப்பின் திறனுக்கேற்ற நிலையிலிருந்து அன்னை பதிலளிக்கின்றார். ஆழ்ந்த நிலைக்குப் போனபின்னும், மேல்மனத்தின் பழக்கம் அங்கும் வருமானால், அந்தக் குறையால், அழைப்பின் திறன் குறையும்.

அன்னையிலல்லாத இடமில்லை. பழைய பழக்கம் அழைப்புக்குத் தடை.

கருவுருதல் என்பது முழுமையான நிறைவான நிகழ்ச்சி. தாவரங்களிலிருந்து, விலங்கு, மனிதன், தெய்வம்வரை அது உண்டு. நிலையின் உயர்வு, தாழ்வு கருதாமல் ஒரு பெரிய செயல், நிலைக்குத் தகுந்தவாறு எல்லா நிலைகளிலும் இருப்பதை நாம் பல விஷயங்களில் அறிவோம். உருவம், உணர்வு, அறிவு, அதேபோல் ஐடத்திலிருந்து, சச்சிதானந்தம்வரை எல்லா நிலைகளுக்கும் உண்டு. வெற்றி, தோல்வி என்பது வாழ்வின் ஆயிரம் நிலைகளிலும் உண்டு. நிலைக்கேற்றபடி செயல் மாறும். பிரம்மத்தை அறிய மந்திரமுண்டு. பிரம்மத்திலிருந்து படிப்படியாக இறங்கி வந்தால் எல்லா நிலைகளுக்குரிய மந்திரம் உண்டு. சூளை கொளுத்து முன்னும் அதற்குரிய 'மந்திரம்' உண்டு. அதேபோல் அன்னை எல்லா நிலைகளிலும் உள்ளார்.

நாம் எந்த நிலையிலிருந்தாலும், அன்னை நம் அழைப்பின் ஆர்வத்தின் நிலைக்கே பதிலளிக்கிறார். உயர்ந்த நிலையிலுள்ளவர் அழைப்பு தாழ்ந்திருக்கலாம். தாழ்ந்தவர் அழைப்பு உயர்ந்திருக்கலாம்.

நம் நிலை வேறு, நாம் அன்னையை அழைக்கும் நிலை வேறு. மாணவனுடைய புத்திசாலித்தனம் வேறு, அவன் படிக்க எடுக்கும் முயற்சி வேறு. நன்கொடை செல்வர் நிலையைப் பொறுத்திருப்பதைவிட, அவர் எவ்வளவு தாராளமாகக் கொடுக்கப் பிரியப்படுகிறார் என்பதைப் பொறுத்தது.

நாம் அன்னையிடம் பிரார்த்தனை செய்து பலிக்காதவை அன்னைக்கு சக்தியில்லை எனச் சொல்வதில்லை. நம் பிரார்த்தனையை எத்தனை நம்பிக்கையுடன் எழுப்புகிறோம், இந்தப் பிரார்த்தனையில் நம்பிக்கை அன்னை மீது இருக்கிறதா என்பதைப் பொறுத்துள்ளது. ஓடும் கார் நின்றவுடன் டிரைவர் ரிப்பேர் செய்தான். அது புறப்படவில்லை. காரில் இருந்தவர்கள் சுவாரஸ்யமாகப் பேசிக் கொண்டிருந்ததால், அன்னையை அழைக்க வேண்டும் என நினைக்கவில்லை. கார் புறப்படவில்லை என்றபொழுது ஒருவர் அன்னையை அழைத்தார். பேச்சு சுவாரஸ்யம் மனநிலையைத் தாழ்த்திவிட்டதால், பிரார்த்தனை எடுபடவில்லை. சற்று பொறுத்துப் பார்த்தார். கார் ரிப்பேராகவில்லை. மனமும் பழைய நிலைக்கு வரவில்லை. 20, 30 முறை அன்னையை அழைத்தார். 'சப்'பென இருந்தது. ஒரு புதிய யோசனை தோன்றியது. டிரைவர் இந்த நேரம் முழு முயற்சி செய்கிறான். எனவே அன்னையை அழைப்பதற்குப் பதிலாக, டிரைவரில் உள்ள அன்னையை அழைத்தால் பலனிருக்குமா என நினைத்து, அதை முயன்றார். முதல் அழைப்பில் கார் புறப்பட்டது. இதுவும் பலிக்காத நேரத்தில் எஞ்சினிலுள்ள அன்னையை அழைத்தால், உடனே எஞ்சின் புறப்படுவதுண்டு. இக்கொள்கையை மனம் ஏற்றுக்கொண்டால், பொதுவாக அன்னையை அழைப்பதை விட, இம்முறைக்கு அதிகப் பலனிருப்பதுண்டு. இலாக்கா டைரக்டர் வேண்டியவரானாலும், அந்த ஆபீஸ் சூப்பிரண்டெண்டண்ட் மூலம் அதிவிரைவாகக் காரியம் முடிவதைப் போன்றது இது.

எவருக்கு நம்மீது முழுப் பிரியமுள்ளதோ 'அவரிடம்' நம் மனதிற்குள்ள ஒரு குறையைச் சொன்னால் அது உடனே தீர்வதைப் பார்க்கலாம். 12 நாள் வேலை செய்யாத போன் அதுபோல்

ஒரு மணி நேரத்தில் ஒரு சமயம் வேலை செய்தது. நேரில் வாயால் சொல்வதும் பலிக்கும். மனதால் சொல்வது அதைவிட அதிகமாகவும் பலிக்கும். அன்னையுடன் அதுபோன்ற தொடர்பு நமக்கிருப்பது நல்லது, ஆனால் அரிது.

622) தெய்வம் உலகை நாடிவரும்பொழுது ஞானம், அஞ்ஞானமாகிறது. மனிதன் தன்னை உணர்ந்து இறைவனை நோக்கிச் செல்லும்பொழுது அஞ்ஞானம், ஞானமாகிறது.

உலகை நாடும் தெய்வம் அஞ்ஞானம். தெய்வத்தை நாடும் மனிதன் ஞானம்

தாய்மை குழந்தையைத் தொடும்பொழுது அன்பாகவும், அரவணைப்பாகவும், கொஞ்சலாகவும் மாறுகிறது. உடலாலும் தாய் அன்பை வெளிப்படுத்துகிறாள். அதை வெளிப்படுத்த அவள் இரத்தம் பாலாக மாறுகிறது. அடம் பிடிக்கும் குழந்தைக்குத் தாயின் பாசம், தண்டனையாகப் போய்ச் சேருகிறது.

இமயமலையை ஆன்மா சிவபெருமானாக அறியும். ஜீவன் இமவான் என்றறியும். கட்புலனுக்கு இமயமலை பிரம்மாண்டமான உயர்ந்த அகன்ற தோற்றம். உணர்ச்சி பிரமிக்கிறது. 100 மைலுக்கு அப்பால் பிரமிப்பு குறைந்து வாளை எட்டும் சிகரம் தெரிகிறது. பூகோளப் படத்தில் அது ஒரு புள்ளி, ஒரு பெயர், அதன் உயரம் ஒரு நெம்பராக (29,000 அடி) மாறுகிறது. இமயமலை மாறவில்லை. நாம் உள்ள தூரத்தைப் பொறுத்து, அதன் தோற்றம் நமக்கு மாறித் தோன்றுகிறது. பாடப்புத்தகத்தில் உயரத்தால் (29,000 அடி) மட்டும் குறிக்கப்படுகிறது.

இந்தியா அடிமைத்தளையை உடைத்தெறிந்து சுதந்திரம் பெற முடிவு செய்தபொழுது நாடு மக்கள் மனத்தில் சுதந்திரம் பெற்றது. அது சுதந்திர வேட்கை. அதன் பலன் சுதந்திரம். இனி நம்மை

அன்னியன் நிர்ணயிக்கக் கூடாது, நாமே நம்மை நிர்ணயிக்க வேண்டும் என முடிவு செய்ததை சுயநிர்ணய உரிமை என அறிவோம். நாடு அடிமையிலிருந்து சுதந்திரம் (sovereign state) பெற்றுவிட்டது. சுதந்திரம் என்பது அரசியல் சட்டமாக மாறி - பார்லிமெண்டால் அரசியல் சட்டமாக்கப்பட்டு - சுதந்திரத்திற்கு உருவம் அளித்தது. இது பாமரனை எட்ட வேண்டும். ஆயிரம் வகைகளில் இது பாமரனை எட்டுகிறது. பார்லிமெண்ட் சட்டங்களை இயற்றுகின்றது. சர்க்கார் இந்தச் சட்டத்தின் பேரில் rule ஏற்படுத்துகின்றது. டிபார்ட்மெண்ட் இந்த ரூலின் அடிப்படையில் சர்க்கார் உத்தரவு (Government order) போடுகிறது. அதன் அடிப்படையில் பாமரன் விண்ணப்பத்தை ஆபீசர் பரிசீலனை செய்து உத்தரவு பிறப்பிக்கின்றார். ஒருவருடைய நிலத்தை முனிசிபாலிட்டி அவருடைய அனுமதியின்றி எடுத்துக்கொண்டால், அல்லது உரிய நஷ்டஈடின்றி எடுத்துக்கொண்டால் அவர் சர்க்காருக்கு மனுப் போடுகிறார். “நான் சுதந்திரமான பிரஜை. என் சொத்து எனக்குரியது. என் அனுமதியின்றி அதைத் தொட எவருக்கும் உரிமையில்லை. முனிசிபாலிட்டிக்கும் உரிமையில்லை. இந்தியா சுதந்திரமான நாடு. நான் அதன் பிரஜை. அரசியல் நிர்ணயச் சட்டப்படி எனக்குச் சொத்துரிமையுண்டு. பார்லிமெண்ட் சட்டப்படி எனக்கு அந்த உரிமையுண்டு. அதை மீட்டுத் தரவேண்டும் என மனுப் போடுகிறேன்” என்றால் சர்க்கார் உத்தரவு போடுகிறது. அவர் சொத்து மீட்கப்படுகிறது. அதற்குரிய G.O.வை உத்தரவு சான்றாகக் காட்டுகிறது. G.O.க்கு அடிப்படை சட்டம் (Act) , சட்டம் அரசியல் நிர்ணயத்தின் (constitution) பேரில் எழுகிறது. அதை நமக்களித்தது சுதந்திரம். Sovereignty - constitution - Parliament Act - Government Order - order of Collector, எனச் சுதந்திரம் நம்மிடம் சர்க்கார் உத்தரவாக வந்து சேருகிறது. சிருஷ்டியைத் தத்துவமாக விளக்கும்பொழுது எது, எதுவாக மாறுகிறது என பகவான் கூறுகிறார்.

சத்து ஜடமாக மாறுகிறது.

சித்து வாழ்வாகிறது.

ஆனந்தம் ஆன்மாவாக (சைத்தியம்) உருப் பெறுகிறது.

சத்தியஜீவியம் மனமாகிறது.

சச்சிதானந்தமே சிருஷ்டி, உலகம். இந்த மாறுதல்களில் ஞானம், அஞ்ஞானமாவது ஒரு மாற்றம். பரிணாம வளர்ச்சியை நாம் மேற்கொண்டு பூரண யோகத்தால் திருவுருமாற்றத்தை நாடினால் நம் மனம், சத்தியஜீவியமாகி, நமது ஆன்மா ஆனந்தமாகி, வாழ்வு சித்தமாகி, உடல் சத்தியமாகி, இத்தனையும் சேர்ந்து சிருஷ்டி பிரம்மமாகிறது.

* * *

623) தன்னையறிந்த நிலையில் இவையிரண்டையும் புரிந்து கொள்ளமுடியும். மனோமயப்புருஷனை அறிந்தாலும் ஜீவாத்மா சித்தித்தாலும், இந்நிலைகளை அறிய முடியாது. அவை சலனமற்றிருப்பதால், இவற்றை வெளிப்படுத்துவதில்லை. நம் அனுபவத்தின் சாரத்தைச் சேர்க்கும் சைத்தியப் புருஷனே இவற்றை அறிவான்.

புருஷனும், ஜீவாத்மாவும் பெறாத ஆத்மஞானம் சைத்தியப்புருஷனுக்குண்டு.

உலகத்தை மட்டும் அறிவது அஞ்ஞானம். ஜோதியைமட்டும் அறிவதும் அஞ்ஞானமே. இவையிரண்டும் இறைவனின் பகுதிகள். இறைவனாகிய முழுமையை அறிவதே ஞானம். எவ்வளவு உயர்ந்ததானாலும், ஒரு பகுதியை அறிவது அஞ்ஞானம், ஞானமில்லை என்று உபநிஷதம் கூறுகிறது.

குழந்தை வாழ்வை அறிவதில்லை. படிக்காதவன் சட்டத்தை அறிவதில்லை. சாதாரணமனிதன் வாழ்வின் முழுமையை அறிவதில்லை. ஞானி இறைவனின் முழுமையை அறிவதில்லை.

வளர்ந்தபின் குழந்தை வாழ்வை அறிகிறது, ஆனால் குழவிப் பருவத்தின் ஆன்மவிழிப்பை இழக்கிறது. குழந்தையுள்ளம்பெற்ற வயதானவர் விவேகியாகிறார். அவர் சிறு வயதின் ஆன்மவிழிப்பை இழக்காமல், வாழ்வின் அனுபவத்தை வயதானபின் பெற்று வாழ்வின் முழுமையை அறிகிறார். படிக்காதவன் சட்டத்தை அறிவதில்லை. சட்டத்தை நிலைநிறுத்த வாதாடும் வக்கீல் பாமரனின் வாழ்வை அறிவதில்லை. பாமரனாய்ப் பிறந்து, சட்டத்தை இயற்றும், அரசியல்வாதியாக (காமராஜ்போல் உயர்ந்தவர்) உயர்ந்தபின் பாமரனுடைய வாழ்வையும், சட்டத்தின் நுணுக்கத்தையும் சேர்ந்த முழுமையை அரசியல் அனுபவமாகப் பெறுகிறார். ஞானி நிஷ்டையில் ஜீவாத்மாவோடும், பரமாத்மாவோடும் தம்மை மறந்து - சமாத்நிலையில் - இரண்டறக் கலக்கின்றார். பரமாத்மாவோடு கலந்தாலும், ஞானி பரமாத்மாவை சிருஷ்டிக்குமுன் உள்ள நிலையில் மட்டும் அறிவதால் அது பூரண ஞானமாகாது. சிருஷ்டிக்கப்பட்ட வாழ்வின் பிடியிலுள்ள மனிதன் பரமாத்மாவை அறியாது இருளிலிருப்பது உண்மையானால், வாழ்வை அறியாது பரமாத்மாவை மட்டும் அறியும் ஞானி பெரிய இருட்டிலிருப்பதாக உபநிஷதம் கூறுகிறது. பரமாத்மாவும், அவரது சிருஷ்டியான வாழ்வும் சேர்ந்ததே முழுமை, முழு உண்மை, இருள் கலப்பில்லாத ஜோதியாகும். அதை ஆன்மாவால் உணர முடியாது. ஏனெனில் மனோமயப் புருஷனான ஆன்மா சலனமற்றது, ஆணவமலத்தால் பீடிக்கப்பட்டது. சலனமான வாழ்வைச் சலனமற்ற மனோமயப் புருஷன் அறியமுடியாது. ஜீவாத்மா அழிவற்றது, சலனமற்றது, மாற்றமற்றது. சலனத்தால் மாறி, ஒன்றழிந்து மற்றது தொடர்ந்து உற்பத்தியாகும் வாழ்வை அறிய, வாழ்விலுள்ள ஆத்மாவாகிய சைத்தியப் புருஷனால்தான் முடியும்.

உலகில் இருளும் ஒளியின்றி எழாது. பொய்யும் சத்தியத்தின் அடிப்படையில் ஏற்பட்டதே. திருடனுக்கும் வாழ்வளிப்பது அவனுடைய சகாக்களுடன் உண்மையாக இருப்பதுவேயாகும். 10 பேர் சேர்ந்து பொய் சொல்லி, திருடினாலும், அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் உண்மையாக இல்லாவிட்டால், ஒருவர் மற்றவர்க்குத் துரோகம்

செய்தால் தொடர்ந்து திருட முடியாது. அனைவரும் பிடிபடுவர். தொழில் திருடு, பொய், சூது, ஆனாலும் அவர்களுக்குள் உள்ள உண்மையே அவர்கள் வாழ்வைக் காப்பாற்றுகிறது. பொய்யும் உலகில் சத்தியத்தின் அடிப்படையின்றி வாழமுடியாது என்பதை இது விளக்கும்.

பிரகிருதி, இயற்கை என நாம் கூறுவது இருளின் வடிவம். எனினும் இதுவும் ஒளியின் அடிப்படையின்றி உருவாகாது. சத்தியத்தின் அடிப்படையில்லாவிட்டால் வாழ முடியாது. அந்த சத்தியம் சைத்தியப் புருஷனாகும். வாழ்வின் ஆன்மீகச் சாரம் சைத்தியம். சைத்தியம் தன்னையறியும், வாழ்வை அறியும், அது வளரும், மாறும். ஜீவாத்மா வளராது, மாறாது, தன்னையறியாத நிலையில் மனோமயப் புருஷனாக இயற்கையை அறியாத - ஆனால் அறிய முடியாமலில்லை - சாட்சி புருஷனாக இருக்கிறது.

தன்னை ஒருபொழுதும் மறக்காத சைத்தியப் புருஷனால் மட்டுமே ஞானம், அஞ்ஞானமாக மாறுவதையும், அஞ்ஞானம் ஞானமாக மாறுவதையும் அறியமுடியும்.

* * *

624) துக்கமான சூழ்நிலையில் சந்தோஷமாக இருப்பது மனதைப் புண்படுத்தும். துக்கமும், சுகமும் எதிரெதிரான உணர்வுகள், மனத்திற்கு மட்டும் உரியவை. மனிதச் சூழ்நிலை ஒன்றை அனுமதிக்கும், அடுத்ததை அனுமதிக்காது. சைத்தியப் புருஷனுக்குத் துக்கமில்லை. உடல் உணர்வின் சந்தோஷம் அதற்கில்லை. துக்கமான சூழ்நிலையில் சைத்தியப்புருஷன் அமைதியாகவும் இனிமையாகவுமிருப்பான், பொருத்தமற்ற சந்தோஷத்தை வெளிப்படுத்தமாட்டான்.

துக்கமும், அமைதியையும், இனிமையையும் கொடுப்பது சைத்தியப்புருஷன்.

ஆன்மீக உணர்வுக்குத் துக்கமில்லை. துக்கப்பட்டால், ஆன்மீகத்தை ஏற்றுக் கொண்டதாகாது. பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர்

சமாதியடைந்தபொழுது பல சாதகர்கள் துக்கமேலீட்டால் தன்னிலை இழந்தபொழுது, 'நாம் துக்கப்படுவது பகவானை அவமதிப்பதாகும்' என்றார். அவர் நம்மிடையேயிருக்கிறார், நம்மைவிட்டுப் போகவில்லை என நாம் அறியாததால் துக்கப்படுகிறோம் என்றார்.

ஒரே மகன் கடலில் மூழ்கியபொழுது போலீஸ் அதிகாரியான தகப்பனார் துக்கத்தில் மூழ்கிப் படுக்கையைவிட்டு எழுந்திருக்க முடியாதபொழுது, அன்னையின் ஆசிபெற்றால் துக்கம் கரையும் என்றனர். அன்னையைத் தரிசிக்க வந்தார். அவரைத் தரையில் தம் நாற்காலியின் அருகே உட்காரவைத்து, வருகிறவர்களை ஆசீர்வதித்துக் கொண்டிருந்தார் அன்னை. அவர் மனப்பாரம் நிமிஷத்திற்கு நிமிஷம் குறைய ஆரம்பித்தது. இடைஇடையே அன்னை அவர் தலையில் கைவத்து ஆசீர்வாதம் செய்தார். துக்கம் முழுவதும் அரை மணியில் கரைந்துவிட்டது. துக்கம் சந்தோஷத்தின் மறுபுறம். துக்கமான சூழ்நிலையில் அன்னையை இடைவிடாது அழைத்தால் துக்கம் கரையும். தொடர்ந்து அழைத்தால் சந்தோஷமாக மாறும். இது மனதைப் புண்படுத்தும். எப்படி துக்கம் கொண்டாடும் பொழுது சந்தோஷமாக இருப்பது? தவறல்லவா? அன்னையை அழைத்தால் சைத்தியம் மேலெழும். அவனுக்குத் துக்கமில்லை. இயல்பான சந்தோஷமுடையவன் துக்கமான இடத்தில் சைத்தியப் புருஷனின் சந்தோஷம், சந்தோஷமாக வெளிப்படாது. துக்கத்தை மீறி ஆளும் அமைதியாக மாறும்.

இந்நிலையில் எழும் சந்தோஷத்தைக் கண்டு மனம் புண்பட்டு, வெட்கப்படுவதற்குப் பதிலாக, அதைச் சூழ்நிலையில் உள்ளவரை எட்டும்படிச் செய்தால், அதாவது பிறருக்குக் கொடுத்தால், நம் துக்கம் அழிந்ததைப்போல் இதைப் பெறுபவர் துக்கமும் அழிவதைக் காணலாம். வெட்கப்படுதல் சமூக உணர்ச்சிக்குக் கட்டுப்படுதலாகும். அதற்குக் கட்டுப்பட்டால், அங்கு எழும் பலன் - முடிவு - சமூகம் அனுமதிக்கும் பலனுக்குட்பட்டதாக இருக்கும். மனம் புண்பட்டால், psychology மன உணர்வுக்குக் கட்டுப்படுவதாகும். இதற்குரிய பலனையே இது அனுமதிக்கும். சமூக உணர்வையும்,

மனஉணர்வையும் புறக்கணித்துவிட்டு, துக்கம் மாறி சந்தோஷ மாவதைச் சூழலுடன் பகிர்ந்து கொண்டால், சமூகம் அனுமதிக்காததை, மன உணர்வு அறியாததை, துக்கத்திற்குரியவர் பலனாகப் பெறுவார். குடும்பத்தில் சம்பாதிப்பவர் ஒருவர் இறந்துவிட்டதாக வைத்துக்கொள்வோம். அங்கு வந்த ஒருவரால் துக்கசூழ்நிலை மாறியது என்றால், முழுவதும் மாறிய நிலையில் அவர் மரணத்தால் வருமானத்தில் ஏற்பட்ட நஷ்டம் ஈடுசெய்யப் படும்படி ஒரு நிகழ்ச்சி அங்கு நிகழும். மனம் துக்கத்தைப் பாராட்டினால், துக்கத்திற்குரிய - மரணத்தால் கொண்டுவரப்பட்ட - நஷ்டம் இயல்பானது எனச் சூழல் ஏற்கும். மனம் துக்கத்தைவிட்டு வெளிவந்தால், சூழல் மரணத்தால் ஏற்பட்ட நஷ்டத்திலிருந்து வெளிவரும். அதை ஈடுகட்டும் வழி எழும்.

இறந்தவர் பக்தரானால், இறப்பதற்கு முன் அவருக்கு இத்தெளிவு இருந்தால், மரணம் அவரை நாடாது. அவர் விரும்பும் பொழுது மரணம் ஏற்படும். மரணம் நாடாத அளவுக்கு பக்தியில்லை எனில், மரணத்திற்குரிய நஷ்டம் நாடாது. அடுத்த நிலையில் அதற்குரிய துக்கம் சூழாது.

* * *

625) மேலெழுந்தவாரியான மனம் (surface mind): எண்ணம், உணர்வு, செயலனைத்தும் மேல் மனதைச் சார்ந்தது. நாம் மேலெழுந்தே வாழ்கிறோம். உடலும் அதற்குரியது.

மனம், உணர்வு, உடல் மூன்றும் சேர்ந்தது மேல் மனம்.

ஒரு கம்பனியில் ஆயிரம் தொழிலாளர் இருந்தாலும், கம்பனி எங்கு முதலீடு செய்கிறது, எங்குக் கடன் வாங்குகிறது, எவ்வளவு முதலீடுள்ளது என்பனவெல்லாம், இந்தத் தொழிலாளருக்குப் பங்கில்லை. பல கம்பனிகளில் தெரிந்து கொள்ளவும் முடியாது. Bata பாட்டா கம்பனி தனிப்பட்ட முதலாளியுடையது. அதனால் கம்பனிச்

சட்டப்படி அவர்கள் வரவு, செலவை இன்கம் டாக்ஸ் ஆபீசுக்குத் தர வேண்டுமென்பதே சட்டம். மற்ற கம்பனிகள்போல் வெளியிட வேண்டிய நிர்ப்பந்தமில்லை. இன்றுவரை பாட்டா கம்பனியின் டான்ஓவர் எவ்வளவு என வெளியில் தெரியாது. வருஷத்தில் எத்தனை ஐதை செருப்பு விற்பது என்பதையே வெளியிடுகிறார்கள். குடும்பங்களில் குழந்தைகள் 20, 25 வயதுவரை குடும்பத்தின் அந்தஸ்து, சொத்து விபரம், அதன் இரகசியங்கள் தெரியாமலிருப்பதுண்டு. அவை சில குடும்பங்களில் பெரியவர்களோடு நின்றுவிடும். நேரம் வரும்பொழுது சொல்வார்கள். அதுவும் தேவைப்பட்டதையே சொல்வதுண்டு. நேர் எதிரான குடும்பங்களுண்டு. நாளைக்கு அமெரிக்காவுக்கு கணவன் போகிறான் என்பதை இன்றுவரை அறியாத மனைவி ஒருத்தி. கணவனுக்கு என்ன சம்பளம் என்றும் அறியாதவருண்டு. எங்கு வேலை செய்கிறார் என அறியமுடியாத வாழ்வும் உண்டு.

இந்தியச் சர்க்காரின் நடவடிக்கைகள் அனைத்தும் பகிரங்கமானவை. பார்லிமெண்ட்டில் பேசப்படுகின்றன. சர்க்கார் கெஜட்டில் வெளிவருகின்றன. பேப்பரில் எழுதுகிறார்கள். ஆனால் பொதுஜனம் அறிவது என்ன? நரசிம்மராவ் பிரதமர் என்பதுவரை அனைவருக்கும் தெரியும். அதிகப்படிப்புள்ள நாடு அமெரிக்கா. ஒரு சர்வேயில் இரண்டாம் உலகயுத்தத்தின்பற்றி 53% பதில் சொன்னவர்கள் அமெரிக்கா இரண்டாம் உலகயுத்தத்தில் ரஷ்யாவை எதிர்த்துப் போரிட்டது என்றனர்! பொதுஜனம் மேலெழுந்த மனம் போலும், சர்க்கார் உள்மனம் போலும் ஆகும். சர்க்காரில் நடப்பது வெளிப்படையானாலும், பொதுமக்கள் அறிய முயல்வதில்லை. இரகசியமாகச் சர்க்காரில் நடப்பவை ஏராளம். அவை வெளி வருவதில்லை.

நம் வீட்டில் 7 வயதுக் குழந்தைக்கு நம் வீட்டு விஷயங்கள், அந்தரங்கங்கள் எவ்வளவு தெரியுமோ, படிக்காத பொதுஜனம் சர்க்கார் வரவு செலவு எப்படி அறிவதில்லையோ அதேபோல் நம் மேல் மனம் 'நம்மை', நம் ஆழ்ந்த வாழ்வை அறிய முடிவதில்லை. முடிந்த இடங்களில் முயல்வதில்லை.

T.T. கிருஷ்ணமாச்சாரி தமிழ்நாட்டில் ஒரு அரசியல் சட்ட நிர்ணயப் பிரச்சினையைப்பற்றி சூடான விவாதம் நடந்தபொழுது அபிப்பிராயம் தெரிவித்ததை ரேடியோ ஒலி பரப்பியது. இரு கல்லூரி மாணவர்கள் அதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தனர். ஒருவருக்கு T.T.K. சொல்லியது பிடிக்கவில்லை, வயிற்றெரிச்சலைக் கிளப்பியது, அவரால் பொறுக்கமுடியவில்லை. “யார் இந்த T.T.K. இவர் அபிப்பிராயத்தை ஏன் ஒலி பரப்புகிறார்கள்? யார் இவரை அழைத்தது?” என ஆத்திரமாகக் கேட்டார். அடுத்தவர் விஷயம் தெரிந்தவர். “T.T.K. constitution making body அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்தை இயற்றியவரில் ஒருவராயிற்றே. அவர் பேசாமல் வேறு யார் பேசுவது?” என்று கேட்டார். கல்லூரி மாணவர் நிலை இதுவானால் கல்லூரிக்குப் போகாதவர் நிலை என்ன? பள்ளிக்குப் போகாதவரும் ஒட்டுப் போடும் ஜனநாயகத்தில், அரசியலிலுள்ள கல்லூரி மாணவனுக்கு அரசியல் விஷயம் தெரியவில்லை என்றால், “பொதுமக்கள்” நாட்டின் அந்தரங்கங்களை அறிவது எப்படி?

மேல் மனமே நாம். நம் உடலும், மனமும் சேர்ந்தது மேல் மனம் எனப்படுவது. வடதுருவத்தில் கடலினுள் பனிமலைகள் பிரமிட் உருவத்தில் மிதக்கும். அவற்றின் நுனி மேலே தெரியும். கப்பல்கள் அதில் மோதி சேதமடைவதுண்டு. சிகரம் மேலே தெரிந்தால், நம் கண்ணுக்குத் தெரியாமல் நீருள் அமிழ்ந்துள்ளது ஒரு பெரிய மலையாகும். மேல் மனத்தை பனிமலையின் நுனிக்கு ஒப்பிடுவது வழக்கம். நாம் மேல் மனமே மனிதன், புலன் வாழ்வே வாழ்வு என இருப்பது கண்முடியான வாழ்வாகும். கண்டதே காட்சி, கொண்டதே கொள்கை என்ற நிலையில் வாழ்பவர் மேல் மனத்தையே மனிதனாகக் கருதுவர். ஆன்மீகத் திருஷ்டியுடையவர் மனிதஜீவனின் அகன்ற உருவத்தை அறிவர்.

626. எண்ணம், உணர்வுக்குரிய சூட்சுமப் பகுதியுண்டு. அவை சூட்சும வாழ்வுக்குரியவை. சூட்சுமவாழ்வு ஆழ்ந்த

வாழ்விலிருந்து வேறுபட்டது. எண்ணம் சூட்சுமமான தானாலும், அதற்கு ஸ்தூலமான பகுதி, சூட்சுமமான பகுதி என இரண்டுண்டு.

சூட்சுமமான எண்ணத்திலும் அதற்குரிய சூட்சுமம் உண்டு.

இன்று உலகில் நடப்பவையெல்லாம், சூட்சும உலகில் முதலில் தயாராக வேண்டும். பிறகு அங்கிருந்து ஸ்தூல உலகில் வெளிப்படுகிறது. அதனால்தான் மகாபுருஷர்கள் எதிர்காலத்தைச் சொல்லமுடிகிறது. அவர்களுக்குச் சூட்சுமப் பார்வையுண்டு. சூட்சும உலகில் உருவானவை அவர்கள் கண்ணுக்குத் தெரிவதால், அவர்களால் சொல்லமுடிகிறது. சூட்சும உலகு ஒன்று என்று இல்லாவிட்டால், முதலில் அங்கு விஷயம் உருவாகாவிட்டால், ஜோஸ்யம் என்ற சாத்திரம் ஏற்பட்டே இருக்க முடியாது. குறி சொல்ல முடியாது. இராமலிங்க சுவாமி வடலூர் கடலூர் ஆகுமென நூறாண்டுக்கு முன் சொன்னார். நேரு சிறு பிள்ளையாக இருக்கும்பொழுது போட்டோவில் அவரைக் காண்பித்து இவரே இந்தியாவின் எதிர்காலத் தலைவர் என்று அன்னை சொல்லியதை அன்று எவராலும் நம்ப முடியவில்லை. செயலுக்கு சூட்சுமம் உண்டு என்பதால், இது முடிகிறது.

மனத்தைக் கவனிக்க முடியும். அங்கு எண்ணம் உருவாவதைக் காணலாம். அது முடிந்தால், அவர்கள் அதைத் தொடர்ந்து கவனித்தால், எண்ணம் சூட்சும மனதிலிருந்து மனத்துள் நுழைவதைக் காணலாம். எண்ணத்தைச் சமர்ப்பணம் செய்வது பெரியது. எண்ணத்தைச் சூட்சும நிலையிலேயே சமர்ப்பித்தால் பலன் பெரியது. சமர்ப்பணத்தை மேற்கொண்டவர் ஓர் ஏக்கர் நிலம் வாங்க முயன்றார். எண்ணத்தைச் சமர்ப்பணம் செய்ததால் அதற்கான முயற்சிகள் தடையின்றி நடந்தன. எண்ணத்தைச் சூட்சும நிலையில் சமர்ப்பணம் செய்தார். அது ஓர் ஆனந்தமான அனுபவம். தன் எண்ணம் கூடிவரவேண்டும் என்பதைவிட சமர்ப்பணம் மேல். சூட்சும நிலையில் சமர்ப்பணம் அதிலும் உயர்ந்தது. அவருக்கு அது பலித்தது.

ஓர் ஏக்கர் வாங்க பணம் திரட்ட முயன்றவர்க்கு 7½ ஏக்கர் நிலம் அமைந்தது. சூட்சும நிலையில் சமர்ப்பணம் பெரும் பலன் அளிக்கும். சூட்சுமநிலையில் எண்ணத்தைக் காண முடிந்தால், விபத்து, வியாதி சூட்சுமநிலையில் தங்களைத் தெரிவிக்கும். அதே நிலையில் சமர்ப்பணம் செய்தால் அவை விலகுவதைக் காணலாம்.

உணர்வும் அப்படியே. உணர்வைச் சமர்ப்பணம் செய்வதைப்போல் சூட்சும நிலையில் உணர்வைக் கண்டு சமர்ப்பணம் செய்வது பெருந்திறன். இவை சகுனமாகவும் வெளியில் தெரியும். உணர்வில் ஒருவர் எரிச்சலைக் கிளப்புவதைச் சூட்சுமநிலையில் கண்டு சமர்ப்பணம் செய்தால், அவரால் வர இருந்த தொந்தரவு விலகும். பிறகு அவர் எப்படித் தொந்தரவு செய்ய முயன்றார், எப்படி அது தடுக்கப்பட்டது எனத் தெரியவரும்.

ஆழ்ந்த மனம், சூட்சுமமனம் ஆகியவை வேறு. சூட்சுமமனத்திற்கு ஆன்மீகம் இல்லை. ஆழ்ந்த மனத்தில் ஆன்மீகம் உண்டு.

எண்ணமே சூட்சுமமானதாயிற்றே, அதன் சூட்சுமப்பகுதி என்றால் என்ன என்று கேள்வி எழலாம். வானிலை இலாக்காவில் பெருமழை என 2"க்குத்திற்கு மேற்பட்டதைக் குறிப்பார்கள். 5", 9" மழையை அதிகமான பெருமழை என்பார்கள். உயர்ந்ததில் மேலும் உயர்ந்ததை உன்னதம் என்பதுபோல் சூட்சுமத்திலும், அதிக சூட்சுமமும் உண்டு. மனம் என்பதற்கு அஸ்திவாரம் மூளை. அது ஸ்தூலமானது. மூளையில் உதிக்கும் எண்ணம் ஸ்தூலமானதாகவும் (gross), சிந்திக்கும் மனத்தில் உதிப்பவை சூட்சுமமான எண்ணமாகவும் கருதப்படும்.

* * *

627) கரணங்கட்குரிய நிறைவு பூரண நிறைவாகாது. பரம்பொருள் மட்டுமே சிருஷ்டிக்கு முன் நிறைவுடையவன். நாம் தேடும் நிறைவு அதைவிடப்

பெரியது. அது சிருஷ்டியிலுள்ள நிறைவு (refer 617, 633)

நாம் நாடுவது சிருஷ்டியின் நிறைவு, கரணங்களுடையதன்று.

எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னர் என்று கவி பாடிய காலத்தில் எல்லோருக்கும் ஒட்டுரிமையுமில்லை. இன்று எல்லோருக்கும் இந்நாட்டு மன்னரைத் தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமை உண்டு. சுதந்திரம் பெற்றுக் கொடுத்த உரிமை இது. எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னராவது இதுவரை உலகச் சரித்திரத்திலில்லாதது. பூரணயோகம் மனிதனுக்குக் கொடுக்க முயல்வது அதுபோன்ற ஆன்மீக நிறைவு.

இறைவன், சச்சிதானந்தமாகி, பிரபஞ்சத்தைச் சிருஷ்டித்து, பூமியையும் அங்குத் தாவரம், விலங்கு, மனிதனையும் சிருஷ்டித்தான். பிரபஞ்சத்திற்கு மேலே சுவர்க்கம், கோலோகம், சிவலோகம் ஆனந்தம், சித்தம், சத்தியமுண்டு. பிரபஞ்சத்தினுள் தெய்வம், மனிதன், விலங்கு, தாவரம், ஜடமுண்டு. பிரபஞ்சத்தினுள் உள்ள இன்பம் சிற்றின்பம், இங்கு பிறப்பு, இறப்புண்டு, இன்பதுன்பமுண்டு, இரவு, பகலுண்டு, பிரபஞ்சத்திற்கு மேல் இரவில்லை, இருளில்லை, மரணமில்லை, அங்குள்ளது பேரின்பம். இதுவே நாம் அறிந்தது. மனிதன் வாழ்வில் பிறவியையும், சிற்றின்பத்தையும் ஏற்கலாம். தவம் மூலம் விடுதலைபெற்று, மரணமிலா நித்தியத்துவத்தையும், பேரின்பத்தையும் பெறலாம். பூவுலகிலில்லாத ஆன்மீகப் பூரணம் சுவர்க்கத்திலுண்டு.

இதைத் தாண்டிய நிலையில் உள்ள பூரணத்தை நாடுவது பூரண யோகம். பூவுலகில் இருளை ஒளியாக்கி, மரணத்தை அழித்து, பொய்மையை விலக்கி, பேரின்பத்தை பூவுலகவாழ்வுக்குக் கொண்டுவந்தால், அது தெய்வீக இன்பமாகி, பேரின்பநிலையைக் கடந்து நிற்கும்.

ஆங்கிலேயர் நாட்டை ஆண்டு வந்தபொழுது, வைஸ்ராய் கவுன்சிலில், அஷ்ட்டோஷ்முகர்ஜி, சி.பி. இராமசுவாமி அய்யர், இராமசாமி முதலியார் போன்றவரிருந்தார்கள். அது அன்னியன் கொடுத்த பரிசு. இன்று மத்திய மந்திரி சபையில் அனைவரும்

இந்தியர். பிரதமரும், ஜனாதிபதியும் இந்தியர்கள். இது சுதந்திரம் பெற்று நாம் பெற்ற உரிமை. ஆன்மா மோட்சம்பெற்று பெறும் பேறு, வாழ்வை நீத்து, வாழ்வின் நிலையை மாற்ற முடியாத நிலையில், ஆன்மா தான் பெறும் பேறாகும். இது சி.பி. இராமசுவாமியும், இராமசுவாமி முதலியாரும் மத்திய மந்திரிகளாக இருந்தது போலாகும். அன்னியனை விலக்கி, அனைவருக்கும் சுதந்திரம்பெற்று, சுதந்திரத்தின் உரிமையாக நரசிம்மராவும், நாராயணனும், மன்மோகனும் பதவி வகிப்பது, பூவுலகில் இருளை விலக்கி, பொய்ம்மையை அழித்து (எளிய பிரஜைக்கு எட்டாத பதவியை உரிமையாக அவனை உயர்த்திக் கொடுப்பதுபோல்) பேரின்பத்தைப் பூவுலகுக்குக் கொண்டு வருவது போலாகும்.

மனம், உடல், பிராணன், ஆன்மா கரணங்கள். ஆன்மா மோட்சமடைந்தால், ஒரு கரணம் பெற்ற நிறைவு அது. இவை நான்கும் சேர்ந்தது ஜீவன். ஜீவன் நிறைவு பெற வேண்டுமானால் பூவுலகில் பெற வேண்டும். இறைவன் ஜடத்தை சச்சிதானந்தமாக்க முயன்று பெறும் இன்பம், பூரணம் இன்று உலகிலில்லை, சிருஷ்டியிலில்லை.

இன்று சிருஷ்டியில்லாத பூரணத்தைப் பரம்பொருள் நாடுகிறது. அது நிறைவேற ஜடம் சத்தியமாக மாற வேண்டும். வாழ்வு சித்தமாகவும், ஆன்மா ஆனந்தமாகவும், மனம் சத்திய ஜீவியமாகவும் மாறவேண்டும். அது ஜீவன், சத்திய ஜீவனாவதாகும். ஒரு கரணம் பெறும் பூரணமில்லை அது. நான்கு கரணங்களும் சேர்ந்த ஜீவன் பெறும் பூரணம் அது. அந்தப் பூரணம் பரம்பொருளுக்கு, இதுவரை அவரறியாத ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கும். அதுவே பூரணயோக இலட்சியம்.

நாம் தேடும் நிறைவு பரம்பொருள் நாடும் நிறைவு. அது இதுவரை சிருஷ்டி காணாதது. அந்த நிறைவை ஜீவன் மட்டுமே பெறமுடியும். ஆன்மாவானாலும், ஒரு கரணம் என்பதால் - பகுதி என்பதால் - அதைப் பெறமுடியாது.

தொடரும்.

இம்மாதச் செய்தி

அவதாரப் புருஷனுடைய திருவடியில் அவர் ஆன்மீக சக்தியின் முழுத் தீவிரம் செறிந்துள்ளது. பக்தனுடைய கண்கள் அவனுடைய ஆன்மாவுடன் தொடர்புடையவை. ஆன்மாவை வெளிப்படுத்துபவை. திருவடியால் அவன் கண்கள் தீண்டப்பெற்றால் அவன் ஆன்மா நேரடியாகத் தீவிர ஆன்மீக சக்தியை அவரிடமிருந்து பெறும்.

“அன்னையே, உன் திருவடிகளை என் கண்ணில் ஒற்றிக் கொள்கிறேன் அம்மா”.

ஜீவிய மணி

சிறியது, பெரியது என்ற வேறுபாடு ஞானத்திற்கில்லை.

“ஸ்ரீ அரவிந்தம்”

லைப் டிவைன்

IX.The Pure Existent

We have a reckoning first.
We have to mend ourselves there.
Here is this infinite Movement.
Here is this energy of existence.
They are the world.
Here we are. And that is the reckoning.
At present we keep a false account.
We are infinitely important to the ALL.
But to us the ALL is negligible.
We are alone important to ourselves.
This is a sign of original ignorance.
It is the root of the ego.
Ego can only think with itself as the centre.
To ego, it is ALL.
There is, of course, the non-ego.
It accepts the non-ego through mental sympathy.
The shocks of environment compel the ego to accept
what is outside it.
Sometimes the ego philosophises.
Then it asserts that the world exists in it.
To it, the world exists by its consciousness.

கர்மயோகி

P. No. 72

Para 3

9. சத் புருஷன்

நமக்கு முதற் கணக்குண்டு.
நமது கணக்கைச் சரி செய்ய வேண்டும்.
சமுத்திரமான சலனம் இங்குளது.
சிருஷ்டியின் சக்தியுண்டு.
அவை உலகம் எனப்படும்.
நாமிருக்கிறோம். அதுவே நம் கணக்கு.
நம் கணக்குத் தவறு.
எல்லாவற்றையும் தன்னுட் கொண்ட பிரம்மத்திற்கு நாம் முக்கியம்.
நமக்கோ பிரம்மம் பொருட்டன்று.
நாம் மட்டுமே நமக்கு முக்கியம்.
இது ஆதியின் அறியாமை.
இதுவே அகந்தையின் வேர்.
தன்னை மையமாகவே அகந்தை கருதும்.
தானே அகந்தைக்கு எல்லாம்.
அகந்தையைக் கடந்த உலகமுண்டு.
மனம் விரும்பினால் அகந்தை அதை ஏற்கும்.
புற நிகழ்ச்சிகள் அகந்தை அவற்றை ஏற்க வற்புறுத்துவதுண்டு.

அகந்தை தத்துவம் புனைவதுண்டு.
உலகம் தன்னுள் உள்ளது என்பது அதன் தத்துவம்.
தன்னால் உலகம் இயங்குகிறது என அது நினைக்கிறது.

Ego has its mental standards.
It has its own consciousness.
They are to it the test of reality.
What exists outside is false to it.
What is not in its view is non-existent to it.
This is mental sufficiency in man.
It creates the false accounting system.
It prevents us from drawing the full value of life.
These are the pretensions of the human mind.
That is how the ego is.
They too have a truth.
For that truth to emerge, there is a condition.
The mind must learn its ignorance.
The ego must submit to the ALL.
It must lose its separate existence.
It cannot assert itself.
We must recognise this.
We are the results of appearances.
We call these appearances ourselves.
There is this infinite Movement.
We are part of it.
We must know only the infinite.
We must be conscious of it.
We must fulfil it faithfully.
It is the commencement of true living.

அகந்தை அறுதியிட்டவையுண்டு.
அதற்கு ஜீவியம் உண்டு.
அகந்தைக்கு அவை முடிவானவை.
தனக்குப் புறம்பானவை அகந்தைக்குப் பொய்.
தன் பார்வையிலில்லாதவற்றை இல்லை என அகந்தை கூறும்.
மனம் தன் கட்டுக்குள் செயல்படும் வகையிது.
இதுவே தவறான கணக்கைப் போடுகிறது.
மனித வாழ்வின் முழு அர்த்தத்தை அறிவதற்கு இது தடை.
மனித மனத்தின் பாசாங்குகள் இவை.
இதுவே அகந்தையின் உண்மை நிலை.
இதற்கும் ஓர் உண்மையுண்டு.
அவ்வுண்மை வெளிவர நிபந்தனையொன்றுண்டு.
மனம் தன் அறியாமையை அறிய வேண்டும்.
அகந்தை சிருஷ்டிக்குத் தன்னை உட்படுத்த வேண்டும்.
தான் வேறு என்பதை அகந்தை அழிக்க வேண்டும்.
அகந்தை தன்னை வலியுறுத்த முடியாது.
இதை நாம் ஏற்க வேண்டும்.
நாம் தோற்றம்.
தோற்றத்தை நாம் என நாம் அறிகிறோம்.
பிரம்மாண்ட சலனமுள்ளது.
நாம் அதன் பகுதி.
நாம் பிரம்மத்தை அறிய வேண்டும்.
பிரம்மத்தை உள்ளே உணர வேண்டும்.
அதை நாம் உள்ளபடி நிறைவேற்ற வேண்டும்.
அதுவே உண்மையான வாழ்வு.

In our true selves we are one with the total movement.
We are not a minor or subordinate movement.
This is the other side of the account.
That knowledge should be expressed.
It should be expressed in our being.
Our thought, emotion and action also should express it.
It is necessary.
That is true living.
It is divine living.
Rather, they are its culmination

We must settle the account.
For that we must know this ALL.
This ALL is infinite and omnipotent energy.
A fresh complication arises.
Pure reason asserts one way.
Vedanta also asserts the same thing.
They assert a Movement.
We are subordinate to that Movement.
We are an aspect of that Movement.
That Movement is other than our movement.
It is of a timeless Stability, Sthanu.
That Stability is spaceless too.
It is immutable.
It is inexhaustible, unexpended.
It acts not.

P. No. 73

Para 4

உள்ளே நாம் உலகத்தோடொன்றியவர்கள்.
சிறியதாகவோ, பிரிந்து நின்றோ நாம் செயல்படவில்லை.
இதுவே மறுபுறம்.
இந்த ஞானம் வெளிப்பட வேண்டும்.
நம் ஜீவனில் இது வெளியாக வேண்டும்.
நம் எண்ணம், உணர்வு, செயல் இதை வெளிப்படுத்த வேண்டும்.
இது அவசியம்.
இது உண்மையான வாழ்வு.
இது தெய்வீகமான வாழ்வு.
அவை அவற்றின் முடிவு.

இந்தக் கணக்கைத் தீர்க்க வேண்டும்.
அதற்குப் பிரம்மத்தை - சிருஷ்டி, முழுமை - அறிய வேண்டும்.
பிரம்மம் அளவற்றது, எல்லாம் வல்லது, அது சக்தி.
புதிய சிக்கல் எழுகிறது.
பகுத்தறிவின் வழி ஒன்று.
வேதாந்தமும் அதையே கூறுகிறது.
சமுத்திரமான சலனம் உள்ளது என்கிறார்கள்.
நாம் அதற்குட்பட்டவர்கள்.
நாம் அதன் ஓர் அம்சம்.
நாம் அதனின்றி வேறுபட்டவர்கள்.
அது ஸ்தானு, காலத்தைக் கடந்த அசைவற்ற நிலை.
காலத்தைக் கடந்தது, இடத்தையும் கடந்தது.
அது சலனமற்றது.
முடிவற்றது, செலவையறியாதது.
அது செயல்படுவதில்லை.

It is not energy.
It contains all action.
It is pure existence.
We see this world-energy.
To us, there is no such stability.
We can declare so.
Eternal stability is an idea.
Pure existence, immutable is a fiction.
It is only an intellectual conception.
It starts from a false idea of the stable.
There is nothing that is stable.
All is movement.
The movement is practical.
Mind has to deal with it.
Stability is an artifice of the mind.
It is required by the mental consciousness.
This is true in the movement itself.
It is easy to show that.
There is nothing there that is stable.
Many appear to be stationary.
It is not true.
It is only a block of movement.
It is a formulation of energy at work.
Our consciousness seems to be still.
The formula affects our consciousness.
The earth seems to us to be still.

அது சக்தியில்லை.
எல்லாச் செயல்களையும் தன்னுட் கொண்டது.
அது சத் எனப்படும்.
நாமியங்கும் உலக சக்தியை நாமறிவோம்.
நமக்கு ஸ்தாணு இல்லை.
நாம் அதைப் பறையறைவிக்கலாம்.
ஸ்தாணு என்பது எண்ணம்.
சலனமற்ற சத் என்பது கற்பனை.
அது மனம் புனைந்தது.
அசைவற்றது என்ற தவறான எண்ணத்திலிருந்து எழுவது அது.
அசைவற்றது என்று ஒன்றில்லை.
அனைத்தும் அசைவாலானது.
சலனம் என்பது நிதர்சனமானது.
மனம் அதைச் சந்திக்க வேண்டும்.
அசைவற்றது என்பது மனம் புனைந்தது.
மனத்தின் ஜீவியத்திற்கு அக்கற்பனை அவசியம்.
சலனம் இவ்வுண்மையைக் கூறும்.
இதை விளக்குவது எளிது.
நிலையானது என்று ஒன்று எங்கும் எப்பொழுதும் இல்லை.
பல நிலைகளாகத் தோன்றுகின்றன.
அது உண்மையில்லை.
அது தடைப்பட்ட சலனம்.
அது சக்தி செயல்படும் விதம்.
நம் ஜீவியம் அசைவற்றிருப்பதாகத் தோன்றுகிறது.
செயல்முறை நம் ஜீவியத்தைப் பாதிக்கிறது.
பூமி நிலையாகத் தெரிகிறது.

But it is not.

A running train seems to be still.

The landscape rushes by.

It is not true.

Similarly it is not true that our consciousness is still.

Is it true that there is more?

Is there nothing that is moveless?

Does the immutable not underlie the movement?

Is existence only energy?

Or is it only action?

Is not energy an output of Existence?

Contd.

அது உண்மையில்லை.

ஓடும் ரயில் அசைவற்றுத் தெரிகிறது.

பூமி ஓடுவது தெரிகிறது.

அதுவும் உண்மையன்று.

அதேபோல் நம் ஜீவியம் அசைவற்றிருப்பதும் உண்மையன்று.

மேலும் ஏதேனும் உண்டா?

அசைவற்றதேயில்லையா?

அசைவுக்கு அடியில் அசைவற்றதில்லையா?

சத் என்பது வெறும் சக்தியா?

அது செயலா?

சக்தி சத்திலிருந்து வெளிப்படவில்லையா?

தொடரும்

ஸ்ரீ அரவிந்த கடர்

சிருஷ்டியின் ஆனந்தம் (delight) வாழ்வில் இரு பிரிவுகளாகின்றது. வலி, ஆனந்தம், இரண்டையும் ஏற்றால்தான் அனுபவம் முழுமைப்படும். ஒன்றை விலக்கி மற்றதை முழுமையாக அனுபவிக்க முடியாது.

வலியைக் கடக்க ஆனந்தத்துடன் வலியையும் சேர்த்து ஏற்க வேண்டும்.

ஸ்ரீ அரவிந்த கடர்

நம் வாழ்வையும், பண்புகளையும் அன்னை நோக்கில் அளந்து பார்க்கவேண்டும். அன்னையை நோக்கிச் செல்ல, அது உதவும், பதிலாக அன்னையை நாம் நம் வாழ்வின் கோணத்தில் அளந்து பார்க்கிறோம். அதன் மூலம் மனிதனுக்குரிய அதிகபட்ச வளர்ச்சிக்கு மேல் நாம் உயர முடியாது.

உயர்ந்த நோக்கம் உயரப் பயன்படும்.

“சிறு குறிப்புகள்”

எண்ணெய்

ஒரு குழந்தையில்லாத 40 வயதுப் பெண். மிகப் பெரிய குடும்பத்துப் பெண். 6 பெண்களில் மூத்தவள். கருத்த நிறத்தாலும், உடல்நலக் குறைவாலும் 1935இல் ரூ.30 சம்பாதிக்கும் குமாஸ்தாவை கட்டிக் கொண்டாள். அடுத்த தங்கை புருஷர் பாரிசில் படித்து வக்கீலாகி ஜட்ஜ் ஆனவர். இவள் கணவர் குமாஸ்தா நிலையிலிருந்து உழைப்பாலும், நேர்மையாலும் கெஜட் பதவி ஆபீசரானார். இப்பெண்ணிற்கு இடக்கை தோளில் வலி. சென்னையில் எல்லா வைத்தியங்களும் பார்த்தாயிற்று, பலனில்லை. புதிதாக - 1950இல் - ஓர் இன்ஜெக்ஷன் வந்துள்ளது. அதைப் போடுவதே ஒரு சிறிய ஆப்பரேஷன்போன்றது என்று கூறி ஆப்பரேஷன் தியேட்டரில் அதைச் செய்தார்கள். அதிலும் பலனில்லை. அந்த ஊசியைப் போட்ட டாக்டர் பிறகு, “நாங்கள் இங்கிலீஷ் வைத்தியம் செய்கிறோம். ஆனால் நம் நாட்டு வைத்திய முறைகளை நான் அறிவேன். M.B.B.S படித்துவிட்டு ஆயுள் வேதத்தைப்பற்றி நான் பேசுவது எடுபடாது. நீங்கள் கேட்டுக் கொள்வதானால் சொல்கிறேன். தினமும் குளிக்கப்போகுமுன் ஒரு கரண்டி தேங்காய் எண்ணெயைத் தோளில் தடவினால் குணம் தெரியும் என்பது என் அபிப்பிராயம்” என்றார்.

அவர் கூறியதை எடுத்துக் கொண்டார்கள். தேங்காய் எண்ணெய் பலன் தந்தது. வலி குறைந்தது. கொஞ்சநாளில் வலி போய்விட்டது. இது நான் 1950இல் கேள்விப்பட்டது. இன்று கைவலி, தோள்வலி ஏன் வருகிறது என psychology மனநூல் மூலமும், அன்னை மூலமும் நான் அறிவேன். இவர் குடும்பவிவரம் எனக்குத் தெரியும். இவருடைய வலிக்குக் காரணம் இவர் செய்துகொண்ட திருமணம். சமாதியில் வலிக்கும் கையை இரண்டு முறை வைத்தவருக்கு 17 ஆண்டுகளாக இருந்த கைவலி போனதைப்பற்றி நான் அடிக்கடி குறிப்பிடுவேன்.

எழுத்துவேலை அதிகமானவருக்கு 10 பக்கத்திற்கு மேல் எழுதினால் கை வலிக்கும். கம்ப்யூட்டர் வந்தபின் 15, 20 பக்கமும் கம்ப்யூட்டரில் எழுதுவார். ஒரு நாள் மணிக்கட்டில் வலி. பிளஸ்சிங் பாக்கட்டை வைத்துக் கட்டினார். வலி 2 மணி நேரத்தில் போய்விட்டது.

ஆயுர் வேத மருந்துகளில் குரு மருந்து என்று ஒன்றைச் சேர்ப்பார்கள். அதுபோல் தோல் சம்பந்தமான வியாதிக்குரிய எண்ணெய் ஒன்று பல நாட்களாகப் பயன்படுகிறது. மட்டமான மனநிலை, கெட்ட எண்ணம் உள்ளவர் கையைத் தொட்டால் அன்பர்கட்குத் தேள் கொட்டியது போலிருக்கும். மிகத் தாழ்ந்த சூழலில் முதன்மையாக ஆர்ப்பாட்டமாக விழாக் கொண்டாடி உடல்நலம் குறைந்தவர் கையைத் தொட்டேன். 5 நிமிஷத்தில் கை குடைய ஆரம்பித்தது. இவருக்கு என் மேல் பொல்லாத எண்ணம் உண்டு எனத் தெரியாது. 1½ ஆண்டு பிரார்த்தனைக்கும், பிளஸ்சிங் பாக்கெட்டுக்கும் வலி குறையவில்லை. வலக்கையிலிருந்து இடக்கைக்கு மாறியது. தோல் வியாதி சம்பந்தமான எண்ணெயை 15 நாள் தடவினேன். சுமார் 90 பங்கு வலி குறைகிறது. கெட்ட எண்ணம் அருளையும் தோற்கடிக்கும். ஆயுர்வேத எண்ணெய் அதையும் சமாளிக்கும்.

ஸ்ரீ அரவிந்த கடர்

மனிதனுடைய தோல்விகள் இறைவனுடைய தோல்விகள் அல்ல. அவை அகந்தையின் தோல்விகள், மனிதனுடைய தோல்விகள் இறைவனின் வெற்றி.

மனிதனுடைய தோல்வி, அகந்தையின் தோல்வி.

Agenda

Vol I - Page 89 The Strike is Grace

Why should Ashram receive special treatment from Mother?

ஸ்டிரைக் என்பது அருள்

ஏன் ஆசிரமத்திற்குத் தனியான கவனிப்பு தேவை?

ஆசிரமத் தொழிலாளிகள் வேலை நிறுத்தம் செய்தபொழுது அன்னை தம் சக்தியைப் பயன்படுத்தி வேலை நிறுத்தத்தை முடிக்க வேண்டும் என்று கேட்டபொழுது இது அன்னை கூறிய பதில்.

அன்னை ஸ்தாபனங்களில் சுமுகம் முக்கியம். வளம் பெருகும் இடங்கள் அவை. வேலையைச் சமர்ப்பணம் செய்து, கவனமாகத் திறமையாக, பொருள்களையும், மனிதர்களையும் உயிருள்ள ஜீவன்களாகக் கருதி வேலை செய்தால், அங்கு

- * சுமுகம் தவறும்.
- * வளம் பெருகும், பலன் பல மடங்கு எழும்.
- * கம்பனி குடும்பம் போலிருக்கும்.
- * அங்கு வேலை செய்பவர்கட்கு வியாதி வருவது குறையும்.
- * அவர்கள் குடும்பங்களில் சுபிட்சம் எழும், அதிர்ஷ்டத்தின் கவடு தெரியும்.
- * பாக்டரியில் பேரமைதியும், மெளனமும் தவறும்.

அதுபோன்ற இடத்தில் ஸ்டிரைக் வாராது. ஸ்டிரைக் வருகிறது என்றால் மேற்சொன்னவையிருக்கா. பிணக்கிருக்கும். கவனம் குறைந்திருக்கும். விரயம் மலிந்திருக்கும். கடுமையான சொல் எழும். அவற்றால் வேலை நிறுத்தம் வந்தால், அதை அன்னையிடம்

கூறுவதற்குமுன் வேலை நிறுத்தத்திற்குரிய காரணங்களை விலக்க வேண்டும். அவற்றை விலக்கினால் வேலை தொடரும்.

குப்புற விழுவதும் அருள் என்ற அன்னை வேலை நிறுத்தமும் அருள் என்றார். வேலை நிறுத்தம் அன்னை ஸ்தாபனத்தில் வந்தால், அதற்குப் பொறுப்பானவர்கள் தங்கள் மனத்தைச் சோதனை செய்யும் வாய்ப்பு என்பதால், அது அருளாகும். அன்னை எங்கள் கட்சி என்பது அறியாமை, சிறுபிள்ளைத்தனம். “ஏன் நான் உங்களை ஆதரிக்க வேண்டும். எனக்குச் சாதகர்களும், தொழிலாளிகளும் சமமல்லவா?” என்ற பொருள்படும்படி அன்னை கேள்வி எழுப்புகிறார்.

* அனைவருக்கும் அன்னை சமம், சமமான அன்பு செலுத்துபவர் என்பதை விளக்கும் நிகழ்ச்சியிது.

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

முடிவெடுக்கும் திறன், முழு வாழ்வின் திறமையாகும்.

அன்பர் கடிதம்

அன்னையின் பொற்பாதங்களை நானும், என் இப்போதைய கணவரும் நமஸ்கரித்து ஸ்ரீ அன்னையை ஏற்ற பிறகு என் வாழ்க்கையில் எவ்வளவு நல்ல மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதையும், அன்னை நம் கூடவே எப்போதும் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் ஸ்ரீ அன்னை அவர்களுக்குக் கட்டுரையாகச் சமர்ப்பணம் செய்கிறோம்.

எனக்குத் தமிழ் எழுத வாராது. என்னுடைய இப்போதைய கணவர் உதவியால் நான் என் அனுபவத்தை எழுதுகிறேன்.

நான் ஒரு சாதாரண நடுத்தர வாக்கத்தைச் சேர்ந்த தெய்வ பத்தியும், ஒழுக்கமும் நிறைந்த குடும்பத்தில் பிறந்து வளர்ந்தேன். நான் சிறு வயதிலிருந்தே முருகனை இஷ்ட தெய்வமாகத் தொழுகிறேன். இப்போது நான் ஸ்ரீ அன்னையை லக்ஷ்மி, மஹாசரஸ்வதியாக பூஜித்து வருகிறேன் என் முதல் கல்யாணம் பெற்றோர்களால் நிர்ணயிக்கப்பட்டு பம்பாயில் மே 94இல் நடந்தது. என் கணவர் குடும்பத்தினர்கள் கல்கத்தாவைச் சேர்ந்தவர்கள். என் கணவர் ஹாங்காங்கில் வேலை செய்து கொண்டிருந்தார். என் கல்யாணத்திற்குப் பிறகுதான் என் கணவர் ஒழுக்கம் கெட்டவர் என்பதை உணர்ந்தேன். ஓர் ஒழுக்கம் நிறைந்த பக்தியுள்ள பெண்தான் கெட்டுப்போன தன் மகனைத் திருத்துவாள் என்ற நம்பிக்கையுடன்தான் இந்தக் கல்யாணத்தை என் மாமனார், மாமியார் எங்களை ஏமாற்றி நடத்தினார்கள். ஹாங்காங்கில் என் வாழ்க்கை நரகமாக இருந்தது.

நான் மனதாலும், உடலாலும் சொல்லொணாத் துயரங்களை அனுபவித்தேன். என் உயிருக்கே அஞ்சி, கடவுளை மட்டும் நம்பியே மூன்று மாதம் கழித்தேன். ஹாங்காங்கில் உள்ள சில நல்ல மனிதர்களின் உதவியினால் நான் உயிர் தப்பி 18 செப்டம்பர் 94-இல் பம்பாய் வந்து சேர்ந்தேன்.

நாங்கள் 26 அக்டோபர் 94-இல் கல்கத்தா சென்று என் கணவர் வீட்டிலிருந்து என் சாமான்களை பெறப் போயிருந்தோம். என்னுடன் என் அப்பா, என் அக்காவின் கணவர், என் அப்பாவின் cousin brother இருந்தனர். அவர்கள் (என் in-laws) எங்களை அவமரியாதையுடன் பேசித் திருப்பி அனுப்பிவிட்டார்கள். எனக்கு வாழ்க்கையே இருட்டறையாகிவிட்டது. அங்கு நாங்கள் என் cousin brother வீட்டில்தான் தங்கியிருந்தோம். அவர்கள் அன்னை பக்தர்கள். என் கஷ்டத்தைப் பார்த்து அதிர்ச்சியடைந்த அவர்கள், அன்னையும், பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தருடன் இணைந்த போட்டோ ஒன்றை கொடுத்து எனக்காக அன்னைக்குக் காணிக்கையனுப்பி, மதர்ஸ் ஸர்வீஸ் சொசைட்டி முகவரி கொடுத்து அன்னையிடம் பிரார்த்திக்கும்படியும் அன்னை நிச்சயமாக அருள் புரிவாள் என்றும் ஆசீர்வாதம் பண்ணி வழியனுப்பினார்கள்.

நான் பம்பாய் திரும்பி வந்ததும் AGS ஆபீஸில் மறுபடியும் வேலைக்குச் செல்லத் தொடங்கினேன். அன்னையின் டாலர் எப்போதும் என் கையில் வைத்திருந்தேன். கல்யாணமாகி திரும்பி வந்த பெண்ணின் பெற்றோர்கள் எவ்வளவு மனம் தளர்ந்திருப்பார்கள் என்று சொல்லத் தேவையில்லை. இருந்தும் அவர்களும், என் வயதான பாட்டியும், என் அக்கா, என் அக்காவின் கணவர், என் தம்பி ஆகியோர் என்னுடன் உறுதுணையாக இருந்ததோடு மட்டுமல்லாமல் அவர்கள் எல்லோரும் எனக்காக அன்னையை பூஜிக்கத் தொடங்கினார்கள். அன்னைக்கு என் பேரில் பலமுறை காணிக்கை அனுப்பியுள்ளார்கள்.

நானும் என் மனக்குறையை வேறு யாரிடமும் சொல்லி அழாமல், அன்னையிடம் மட்டும் பகிர்ந்து கொண்டேன். சொசைட்டிக்குப் பலமுறை லெட்டர் எழுதியிருக்கிறேன். அவர்கள் உடனடியாகப் பதிலும் blessing packet-உம் தவறாமல் அனுப்புவார்கள். Blessing packet-ஐ என் பக்கத்திலேயே வைத்திருப்பேன். ராத்திரி பயத்தில் தூக்கம் வாராது. அன்னையின் blessing packet-ஐத்

தலையணைக்கடியில் வைத்து அன்னையிடம் பிரார்த்திப்பேன். மெதுவாக, தூக்க மாத்திரைகளை discontinue பண்ணிவிட்டேன்.

மனநிலை சரியில்லாததால், என் வேலையில் concentration level மிகவும் குறைவாக இருந்தது. ஆனால், அன்னையின் அருளால், என் சிநேகிதிகளும், அலுவலகத்தில் உடன் வேலை செய்பவர்களும் எனக்கு மிகவும் உதவியாக இருந்து ஒத்துழைப்பு கொடுத்தனர்.

அன்னையின் வழிபாட்டில் ஒரு beauty என்னவென்றால், நமக்கு வேண்டாதவர்களை அன்னையே ஒதுக்கி வைத்து விடுவார்கள். என்னுடைய ex-principal, அவருடைய மகள், மாப்பிள்ளை ஆகியோர் அன்னையின் service centre-ஐ (என் ஆஃபீஸ் அருகிலேயே அமைந்திருந்தது) அறிமுகப்படுத்தினார்கள். நான் தினந்தோறும் லஞ்ச் டைமில் அங்குச் சென்று தியானம் செய்தேன். “Mantras of the Mother”-உம், மற்றும் அன்னையின் பல புத்தகங்களும் வாங்கி வந்தேன். இந்தப் புத்தகங்களையும், மலர்ந்த ஜீவியத்தில் வரும் அன்பர் கடிதத்தையும் விடாமல் தொடர்ந்து படித்து வந்தேன். இந்தப் புத்தகங்களை அன்னையின் பல பக்தர்களுக்குப் படிக்கக் கொடுத்தேன்.

இனி ஒழுக்கமில்லாதவனுடன் சேர்ந்து வாழ்வதில் அர்த்தம் இல்லை என்பதாலும், ஹாங்காங் திரும்பிச் சென்றால் உயிருக்கே ஆபத்தென்ற நிலையில் நான் அன்னைக்குக் காணிக்கை செலுத்தி ஜனவரி 96இல் விவாகரத்து கேஸ் ஃபைல் செய்தேன். இதற்கிடையில், அப்பாவின் heart நிலைமை மிகவும் மோசமானது. இரண்டு வருஷமாக ஆஸ்பத்திரிக்கு அவ்வப்போது போய் விடுவார். அம்மா இந்தப் பெண்ணுக்கு விடிவு காலம் வரவேண்டுமென்று மனம் குன்றிப் போய் வாழ்க்கையில் விருப்பமில்லாமல் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தாள். இப்படிப் பலவிதமான பிரச்சனைகளுக்கிடையில், நாளை ஸ்ரீ அன்னைக்குச் சமர்ப்பணம் பண்ணி கடத்திக் கொண்டிருந்தேன்.

1996 ஜூலை 20 அன்று எனக்கு விவாகரத்து கிடைத்தது. அந்த லேடி ஐட்ஜ் முகத்தில் நான் அன்னையைக் கண்டேன். இல்லாவிடில் இவ்வளவு சீக்கிரம் ex parte கேஸில் முடிவெடுத்திருக்க மாட்டார்கள், அதுவும் ஒரு party வெளிநாட்டில் உள்ளபோது. எனக்கு ஜீவனாம்ஸம் 3 லட்சம் என்று கோர்ட் நிர்ணயித்தது. ஏகப்பட்ட பண நஷ்டம், மனக்கஷ்டம் இருந்தபோதிலும், என் பெற்றோர்கள் அந்த நல்லொழுக்கமில்லாதவனின் பணமே நமக்கு வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டனர்.

ஆகஸ்ட் 8, 1996 அன்று அதாவது எனக்கு விவாகரத்து கிடைத்த சில நாட்களுக்குள், என் அம்மா கையில் வந்த ஒரு சின்னக் கட்டி டாக்டரின் கவனக்குறைவினால் பெரிதாகி காலமானார்கள். எனக்கு ஒரு சின்ன ஆறுதல் என்னவென்றால் நான் ஒரு கயவனிடமிருந்து விடுதலை அடைந்துவிட்டேன் என்ற திருப்தியில்தான் அம்மா உயிரை விட்டார்கள்.

என் பெற்றோர்கள் எனக்கு pillar of strength ஆக இருந்தனர். என் அம்மா திடீரென்று உயிர்விட்டது எல்லோருக்கும் அதிர்ச்சியாக இருந்தது. இருந்தாலும் மனதைத் தளர விடாமல், என் வயதான அப்பாவுக்காகவும், என் தம்பிக்காகவும் நான் ஆஃபீஸும், வீடும் மட்டும் கதியென்று என்று எண்ணி நாட்களை ஓட்டினேன்.

அன்னை பக்தர்களுக்கு விடிவு காலம் கண்டிப்பாக வருமல்லவா? கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அன்னையின் அருள் காணத் தொடங்கியது.

Fifth pay commission அமல்படுத்தப்பட்டு, எனக்கு நல்ல சம்பள உயர்வு கிடைத்தது.

அடிக்கடி ஆஸ்பத்திரி போகும் என் அப்பாவின் உடல் நிலையில் மாற்றம் தெரிந்தது.

என் அக்கா கணவருக்குப் பதவி உயர்வு கிடைத்தது. நவம்பர் 17 அன்று என் அக்காவுக்கு எட்டு வருஷங்களுக்குப் பிறகு

இரட்டைப் பெண் குழந்தைகள் பிறந்தன. அன்னையின் ஆசியால், என் தம்பிக்கு ஒரு பெரிய கம்பெனியில் நல்ல வேலை கிடைத்தது.

இவற்றையெல்லாம் விட ஒரு மகிழ்ச்சியான விஷயம், எனக்கு ஸ்ரீ அன்னை அருளியதை நான் உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். எனக்கு பிப்ரவரி 10,2000 அன்று இப்போதைய கணவருடன் திருமணம் நடந்தது. இதில் என்ன ஆச்சரியமென்றால் என் கணவரின் பிறந்தநாளும் பிப்ரவரி 21ஆந் தேதிதான்! (அன்னையின் பிறந்த நாள்) ஒரு நல்ல கம்பெனியில் நல்ல பதவியிலிருந்தும் எளிமையான, தெய்வபக்தி, நாணயம், நேர்மை போன்ற அணிகலங்களைச் சூடும் ஒரு நல்ல மனிதர் எனக்குக் கணவராகக் கிடைத்தது அன்னையின் அநுக்கிரஹமன்றி வேறெதுவும் இல்லை. அன்னை எல்லோருக்கும் வழிகாட்டி. எவ்வளவு சோதனை வந்தாலும் அன்னையின் மீது பக்தி இருந்தால் நல்ல காலம் கண்டிப்பாக வரும். சோதனையின்போது மனதைத் தளரவிடாமல் இடைவிடாது அன்னையைப் பிரார்த்தனை செய்து வருமாறு நான் என் சகோதரிகள் மற்றும் சகோதரர்களிடம் மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். எல்லோரும் நலமாக வாழ நான் அன்னையிடம் பிரார்த்திக்கிறேன். எனக்கு அன்னையை அறிமுகப்படுத்தியவர்களின் குடும்பம் மிகவும் சிறப்பாகவும், செழிப்பாகவும் வாழ நான் ஸ்ரீ அன்னை, பகவானிடம் பிரார்த்திக்கிறேன்.

ஸ்ரீ அரவிந்த கடர்

ஜீவியத்தை அறிந்து அதை நோக்கிப்போகும் சக்தி, அழைப்பு.

Savitri

P.18 Of limiting Nature with a limitless soul

சுருங்கும் பிரகிருதியும் விரியும் ஆன்மாவும்

ஆன்மா அனந்தமானது. காலத்தைக் கடந்தது. இடத்தால் கட்டுப்படாதது. புருஷன் எனப்படும் பிரகிருதி என்பது இயற்கை. புருஷப்-பிரகிருதி எனவும், பிரம்மம்-மாயை எனவும், ஈஸ்வர - சக்தி எனவும் இரண்டிரண்டாக உலகைப் பிரித்து ஞானிகள் கூறுகின்றனர். அதனால் வாழ்வு இயற்கையைச் சேர்ந்தது. துறவி வாழ்வை விலக்கி புருஷனை நாடுகிறார். வாழ்வு சுருக்கம் தருவது என்பதால் துறவறத்திற்குத் துணை செய்யாது. ஆனால் ஸ்ரீ அரவிந்தம் அடுத்த கட்டம் போய் அந்த வாழ்வும் பிரம்மமாயிற்றே, சர்வம் பிரம்மம் என்பதால், வாழ்வு பிரம்மமில்லாமல் இருக்கமுடியாதே என்கிறது. பிரகிருதியைவிட்டு விலகும், புருஷன் பிரகிருதியுள்ளும் இருக்கின்றானே என்று ஸ்ரீ அரவிந்தர் கூறுகிறார்.

விரியும் ஆன்மா சுருங்கும் வாழ்வுக்கு வித்தாயிருப்பதால், வாழ்வு மையத்தை அதனுள் உள்ள ஆன்மாவுக்கு மாற்றினால் மனிதவாழ்வு, தெய்வீக வாழ்வாகும் என்பது ஸ்ரீ அரவிந்தம்.

ஸ்ரீ அரவிந்தரின் தத்துவம் அடுத்த கட்டங்கட்கும் போகும். இங்கு நாம் அதைக் கருதத் தேவையில்லை.

இப்பக்கத்திலுள்ள இதர கருத்துகள்,

- * காலத்தின் தலைவனுக்குரிய விளையாட்டுக் கருவி.
- * சதுரங்கத்தின் காய், விதியின் விளையாட்டை நடத்தும்.
- * அளவில்லாத அரங்கத்தின் ஊர்ந்துவரும் அசைவு.
- * புவிவின் சொக்கட்டான் விதியுடன் விளையாடும்.
- * காலத்தில் வரைந்த மனித உருவம்.

- * கடுமையான மன்றத்தில் கட்டுப்பட்ட வாழ்வு.
- * ஆனந்தத்தை வெறுக்கும் காரிருள் சக்திகள்.
- * ஜடத்தின் பொக்கிஷம் சிம்மாசனம் பெறுகிறது.
- * வாழ்வு எனும் யாத்திரையில் தடை செய்யும் மரணம்.
- * வெடித்து வீரியம் இதயத்தில் வைத்தெடுத்த முத்திரை.
- * சீறி எழும் மனதை மீறிவரும் கட்டு.
- * வலியை எழுப்பும் சாட்டை, லஞ்சம் தரும் மகிழ்வு.
- * அறியாமையின் அர்த்தமற்ற நீதிமன்றம்.
- * பரமனின் பாரம் தாங்காமல் அமிழும் பூமி.

“லைப் டிவைன் - கருத்து”

P-72 சூரிய மண்டலமும், எறும்புபுற்றும் ஒன்றே, வலிமையும், பலஹீனமும் சமமான சக்தியுடையவை.*

ஒரு மூட்டை நெல்லும், ஒரு வண்டி வைக்கோலும் மதிப்பிலும், விலையிலும் அளவு பெரியது, சிறியது என்பதால் விலை ஒன்றாக இருப்பதைத் தடுப்பதில்லை. ஒரு வலிமையானவனை உற்பத்தி செய்யவும், பலஹீனனை உற்பத்தி செய்யவும் ஜீவியம் சமமான சக்தியையே செலவிடுகிறது என்று கூறிய பகவான் அடுத்த கட்டத்திற்குப் போய், வலிமை, பலஹீனம் என்பவை குணங்கள், குணங்கட்குப் பின்னுள்ளது ஜீவியம், ஜீவியத்தால் தன்னைப் பகுதியாகத் தர முடியாது, முழுமையாகவே தர முடியும் என்று முடிக்கிறார்.

- * ஜீவியம் முழுமையானது.
- * தன்னை பகுதியாக்க முடியாதது.
- * தன்னைக் கொடுக்க முடிவு செய்தால் முழுமையாகவே கொடுக்கும்.
- * பெறுபவர் தம்மை வெளிப்படுத்துவது அவரையும், அவர் குணத்தையும் பொருத்தது.

ஒரே சக்தியைப் பெற்ற இருவரில் ஒருவர் சக்தியை வெளிப்படுத்துகிறார். அவரைப் பலசாலி என்கிறோம். அடுத்தவர் தாம் பெற்ற சக்தியை மறைக்கிறார். அவரைப் பலஹீனன் என்கிறோம், என்று பகவான் விளக்குகிறார். தகப்பனாரிடம் சமபங்கு பெற்ற அண்ணன், தம்பிகளில் ஒருவர் வீடுகட்டி, நிலம் வாங்கி, கார் வாங்கி, மகனை USAஇல் படிக்க வைத்தால் அவரைப் பணக்காரர் என உலகம் அறியும். அடுத்தவர் பழைய வாழ்வை வாழ்ந்து பணத்தை

* The article இரஸவாதம் explains this idea.

வெளியில் எடுக்காவிட்டால், அவரை வறுமையானவர் என்று கூறுகிறோம். இருவரும் பெற்றது சமம்.

40 வருஷ அனுபவமுள்ள டாக்டர் 3 மணி நேரம் கான்சர் பேஷண்டைச் சோதனை செய்கிறார் தலைவலியுள்ளவனை இரண்டு நிமிஷம் சோதனை செய்கிறார். இரண்டிலும் அவரது முழுத் திறமை வெளிப்படுகிறது. டாக்டரால் தம் திறமையைப் பகுதியாகத் தரமுடியாது.

நாம் உயர்ந்தவர் ஒருவரையும், எளியவர் ஒருவரையும் பார்க்கப் போனால், இரண்டு இடத்திற்கும் நாம் நம்மைப் பகுதியாக, உயர்ந்த பகுதி, தாழ்ந்த பகுதி எனப் பிரித்து எடுத்துப் போக முடியாது. மனிதன் முழுமையானவன்.

- * மனிதனால் பகுதியாக முடியாது.
- * எங்குச் சென்றாலும் முழு மனிதனே செல்வான்.
- * மனித உடலை எப்படிப் பல பகுதிகளாக்க முடியாதோ, அதே போல் ஜீவியத்தைப் பல பகுதிகளாக்க முடியாது.
- * ஜீவியம் தன்னை எங்கு கொடுத்தாலும், முழுமையாகவே கொடுக்கும்.
- * பெறுபவர் ஜீவியத்தைக் குணமாக மாற்றி வெளிப்படுத்துகிறார்.
- * அப்படி வெளிப்படும்பொழுது பகுதி வெளிப்படும்.
- * பெற்றவர் வெளிப்படாத பகுதியைத் தம் அடிமனத்திலும், ஆழ்மனத்திலும் மறைத்து வைக்கிறார்.
- * தான் மறைத்ததை தாமே அறிய மாட்டார்.
- * தோற்றம் மாறும், விஷயம் மாறாது.

நேரான முறையான வாழ்க்கை அன்னை அன்பர்கட்குச் சாத்தியமானதாகும்

நேரான முறையான வாழ்க்கை பெரும்பாலோர்க்குச் சாத்தியமில்லை என்பது உண்மை. எவருக்கும் சாத்தியமில்லை என்றும் சொல்லத் தோன்றுகிறது. ஏனெனில், நேர்மை, முறை என்பவை முடிவில் எட்ட வேண்டிய இலட்சியங்களாகும். அன்றாட வாழ்வுக்கு உரியவையல்ல. ஒளிக்கு நிழல் உண்டு. நிழல் இல்லாத ஒளியைச் சூரியனே உற்பத்தி செய்ய முடியவில்லை எனும்பொழுது, மனிதனுக்கும், மனித வாழ்வுக்கும் அவை சாத்தியமில்லை என்று கூறலாம். அன்னை தம் வாழ்வை sunlit path, everlasting day ஒளிமயமான பாதை எனவும் இரவற்ற பகல் எனவும் கூறுகிறார். அதனால் அன்பர்கள் முயன்றால் அவ்வொளியின் சாயல் அவர்கட்கும் கிடைக்கக்கூடும். முயற்சி பெரியது. பெரிய முயற்சியுள்ளவர்க்கு முடிவில் பெரும் பலனாக நேரான, முறையான வாழ்க்கை அமையமுடியும்.

நடைமுறையில் எல்லா பக்தர்களுக்கும் இது சாத்தியம் என்ற நம்பிக்கை எழும்படி அநேக நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுகின்றன. முழுமையான வாழ்வும் முறையாக இருப்பதும் அநேக நல்ல நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுவதற்கும் இடையே தூரமுண்டு. அதை முயற்சியால் நிரப்ப வேண்டும்.

என் முறையான வாழ்வு பொதுவாக சாத்தியமில்லை? என்ற கேள்விக்குப் பலதரப்பட்ட விடைகள் உண்டு.

- 1) வாழ்வு உயர்வு, தாழ்வால் அமைவதால் உயர்ந்தவனுக்குத் தாழ்ந்தவன் அடங்க வேண்டிய அவசியம் உண்டு.
- 2) தனிமனிதனுடைய இலட்சியம் என்றும் குடும்ப லட்சியத்தைவிட, ஊர் இலட்சியத்தைவிட, உலக இலட்சியத்தைவிட உயர்வாக அமைவதால் முரண்பாடு எழுகிறது.

- 3) வாழ்வின் அடிப்படை மெய்யில்லை, பொய். முறையாக முடிக்க வேண்டும் என்பது குறிக்கோள் இல்லை. எப்படியாவது முடிக்க வேண்டும் என்பது நினைவு.
- 4) உலகம் உள்ளுறை விஷயத்தை (inner content) கருதாது, தோற்றத்தையே முக்கியமாகக் கருதுவதால், பிணக்கு அவசியம் ஏற்படுகிறது.
- 5) நேரான, முறையான வாழ்க்கை அதிகச் சிரமம் என்பதால் அதை அனைவரும் விலக்க முன் வருகிறார்கள்.
- 6) நேரான, முறையான வாழ்வின் இலட்சியங்களை வாழ்வின் அடிப்படையில் ஏற்படுத்தவில்லை என்பதால், அவற்றை பூரணமாகப் பின்பற்ற முடியாது. அவை இலட்சியங்களாகவேயுள்ளன, நடைமுறை யதார்த்தங்களாக இல்லை.
- 7) நாட்டின் கல்வித்திட்டம் இலட்சியத்தை முதன்மையாகக் கருதவில்லை.
- 8) எந்தக் குடும்பமும் எந்த இலட்சியத்திற்காகவும் குழந்தைகளைத் தயார் செய்யவில்லை.
- 9) நாட்டிலுள்ள மதங்கள் (rituals) சம்பிரதாயங்களைக் கற்றுக் கொடுத்தன. ஆன்மீகத்தைப் போற்றவில்லை.
- 10) 200 ஆண்டுகளாக நாடு அடிமையாக இருந்தது.
- 11) உலகில் வறுமைமிகுந்த நாடு இந்தியா.
- 12) இலட்சியங்களை நிறைவேற்ற வேண்டிய பெண்கள் நம் கலாச்சாரத்தில் அடிமைகளாக இருக்கின்றனர்.
- 13) நகரத்தில் சட்டம் ஆட்சி செய்தாலும், கிராமத்தில் “நாட்டாமை”யின் அநீதி இன்றும் செல்கிறது, மதிக்கப்படுகிறது.

எளியவனை வலியவன் அதிகாரம் செய்வது, ஒழித்துக் கட்டுவேன் என மிரட்டுவதே வலியவனின் பெருமைக்கு அளவுகோல் என்று சமுதாய வாழ்வு அமைந்துள்ளபொழுது ‘பேயரசு செய்தால், பிணம் தின்னும் சாத்திரங்கள்’ என்பதே வாழ்வு. நேர்மைக்கும், முறைமைக்கும் இடம் இங்கில்லை.

அன்னை அன்பர்கள் நிலை அடியோடு மாறியது. அதற்கு இணையேயில்லை. ஐரோப்பியர் ஒருவர். சமூக அநீதியை அனுபவித்தார். பள்ளிப் படிப்பை முடித்தவுடன் வாழ்க்கை மீதும், உலகத்தின் மீதும் வெறுப்பேற்பட்டு ஹிப்பியான சமயம் “வேதாந்தம்” அவர் காதில் வீழ்ந்தது. அது புதியதாக அமைந்தது. ஆன்ம விழிப்புக்கு வழி ஏற்படும் போலிருந்தது. அச்சமயம் Adventure of Consciousness என்ற புத்தகம் அவருக்குக் கிடைத்தது. “ஒரு புத்தகம் எழுதினால், அது முறையாக அமைந்தால், உலகம் அப்புத்தகம் மூலம் ஸ்ரீ அரவிந்தரை அறியும், ஏற்கும்” என அன்னை அளவு கடந்து பிரியப்பட்டு சுமார் 10, 15 வருஷங்கள் செய்த முயற்சியால் சத்பிரேம் என்றவர் எழுதிய நூல் அது. இன்று ஆசிரமம், ஆரோவில் வந்த வெளிநாட்டாரெல்லாம் அப்புத்தகத்தாலேயே வந்தனர். இப்புத்தகம் இவருக்கு ஆன்ம விழிப்பைக் கொடுத்ததுடன், ஆசிரமம் வரும் ஆர்வத்தையும் அளித்தது. அவர் வந்து 1972இல் தரிசனம் பெற்றார். அதன்பின் அவர் மனம் உத்தியோகத்திலில்லை. மீண்டும் ஊருக்குப்போய் திரும்ப ஆசிரமம் வந்தார். 7,8 வருஷம் புதுவையிலும், Mother Estates இலும் வேலை செய்தார். Visa இல்லை என திரும்பிப் போனார். வேலையில் நாட்டமில்லாமல் 3 ஆண்டிருந்தார். பிறகு ஒரு பெரிய கம்பனியில் கடைசி வேலையில் சேர்ந்தார். சேர்ந்த இடத்தில் தொந்தரவு.

இவருக்குப் பட்டம் இல்லை. அஞ்சல்வழிப் படிப்பு, மாலைநேர வகுப்புகளில் சேர்ந்து பட்டம் பெற முடிவு செய்தார். BBA வகுப்பில் மாலை நேர வகுப்புகளில் சேர்ந்தார். ஒரு கம்பனியில் அக்கௌண்டண்டாக வேலை செய்பவர் இவருடன் படித்தார். நல்ல

நண்பர். அவரிடம் accountancy கற்றுக்கொண்டார். அவருக்கு விஷமம் செய்யத் தோன்றியது. வரவை செலவில் எழுதும்படியும், செலவை வரவில் எழுதும்படியும் சொல்லிக் கொடுத்தார். நண்பர் என்பதால் சந்தேகம் எழவில்லை. பரீட்சைக்குப் போனார். பரீட்சை முடிந்து Viva voce நேர்முகப்பரீட்சை வந்தது. Examiner ஆசிரியர் accountancy யைப் பற்றி பக்தரிடம் கேள்வி கேட்டபொழுது, அவர் ஆயுளில் கேள்விப்படாததுபோல் பக்தர் தலைகீழே பதில் சொன்னார். ஆசிரியர் திகைத்துவிட்டார். கேள்விகளை நிறுத்திவிட்டு பக்தர் பூர்வோத்திரத்தை விசாரித்தார். தாம் இந்தியா சென்றது, வேதாந்தம் பயின்றது, ஆசிரம வாழ்க்கை, புது வேலை, சொந்தத் தொழில் ஒன்று சமீபத்தில் ஆரம்பித்தது எல்லாம் சொன்னார். கேட்டவர் மகிழ்ந்தார். “நீங்கள் கணக்கில் சொல்லிய பதில் மன்னிக்க முடியாத தவறு. ஆனால் உங்கள் வாழ்வில் தொடர்ந்த அதிர்ஷ்டத்தைக் காண்கிறேன். நான் அதற்கு தடையாக இருக்க விரும்பவில்லை. உங்களுக்கு பாஸ் போடுகிறேன்” என்றார். நண்பர் துரோகம் செய்தபின், அன்னை செயல்பட்டது ஆச்சரியமாக இருந்தது. அடுத்து M.B.A. படித்தார். வகுப்பில் 40 பேர். அவருள் அக்கௌண்டண்ட்கள் 3 பேர். துரோகம் செய்த நண்பரும் அதில் ஒருவர். பரீட்சை கடுமையானது. வழக்கமாக பாஸ் செய்வது குறைவு. அந்த ஆண்டு 3 பேர் மட்டும் பாஸ் செய்தனர். அவருள் பக்தர் ஒருவர். Accountancy இல் பெரும்பாலோர் பெயிலானார்கள். அவருள் 3 அக்கௌண்டண்ட்களும் பெயிலானார்கள். துரோகம் செய்த நண்பரும் பெயிலானார்.

துரோகத்தை மீறி நேர்மைக்கு அன்னை பரிசு தருகிறார்.

பிரபல பாடகி சங்கீதசபா காரியதரிசியை மணக்க விரும்பினார். அவருக்கும் பாடகி மேல் உயிர். ஜாதி பேதமில்லை. இருவரும் ஒரே ஜாதி. காரியதரிசியின் பெற்றோர் ஜாதி ஒன்றாக இருந்தாலும் அவள் தாழ்ந்த பிரிவைச் சேர்ந்தவள் என மறுத்தனர். வெகுநாள்வரை இருவரும் திருமணம் செய்துகொள்ளவில்லை. மனத்தால் ஒன்றி வாழ்ந்தனர். மனத்தின் விருப்பம் இருவருக்கும் ஆழ்ந்து உயிரையும்,

உடலையும் ஆட்கொண்டது. குடும்பத்தடை வென்றது. நெடுநாள் கழித்து வேறு ஜாதியில் ஒருவர் அவளை விரும்பினார். உயர்ந்த ஜாதியைச் சேர்ந்தவராயினும் அவளுக்கு மனம் இடம் தரவில்லை. அவருடைய வற்புறுத்தலாலும், சந்தர்ப்பத்தாலும் அவரை மணக்கச் சம்மதித்தாள். திருமணம் ரிஜிஸ்டர் திருமணம். தனக்குச் சாட்சி போட சபா காரியதரிசியை அழைத்தாள். பிறகு அவரும் திருமணம் செய்துகொண்டார். உலகத்திற்கு அவர்கட்கு திருமணமாயிற்று. அதை அவர்கள் உள்ளமோ, உடலோ ஏற்கவில்லை போலும், அவளுக்குப் பிள்ளை இல்லை. அவருக்கும் சந்தானமில்லை. 90 வயது வாழ்ந்தார். நேரான, முறையான உணர்வுக்கு, சமூகம் இடம் கொடுத்தாலும், குடும்பம் இடம் தரவில்லை. நேர்மைக்கு வாழ்வில்லை.

SSLC வரும்வரை ஆங்கிலத்தில் பாஸ் செய்து அறியாத பையன் கடைசி ஆண்டு ஆங்கிலம் கற்கிறான். முதல் மார்க் வாங்கினான். அவனுக்கு முதல் மார்க் போட்ட, “ஆசிரியர்” அவன் மார்க்கை திருத்திக் குறைத்து இரண்டாம் மார்க்காக்கினார். ஆசிரியர் என்பவர் குரு. இதுவே குருவின் ஆசீர்வாதம்! பையனுக்கு நியாயம் கிடைக்க வழியில்லை.

இன்று திரையுலகில் முன்னணியில் நிற்கும் டைரக்டர் அன்று AG’s officeஇல் வேலை செய்தார். லீவு போட்டு சினிமா படம் எடுப்பதை தடுக்க அவருக்கு லீவு தர மறுத்தனர். துணிச்சலாக ராஜினாமா செய்தார். அவ்வளவுதான் ஆபீஸ் உருவில் சமூகம் கொடுத்த ஆதரவு.

IAS பாஸ் செய்து ஆசிரமத்தில் சேர்ந்தார். ஆசிரமப் பள்ளிக்குத் தலைவராக இருந்தார். 20 வருஷம் சர்க்கார் அவருக்கு லீவு கொடுத்தது. அன்னை சமாதியானபின் வேலைக்குப் போனார். 20 ஆண்டு வேலையிலிருந்திருந்தால் என்ன பிரமோஷன் கிடைத்திருக்குமோ அத்துடன் மத்திய சர்க்கார் வேலையில் செகரட்டரியாகச் சேர்ந்தார்.

சமூகவாழ்வில்

வ.உ.சிக்குக் கப்பல் ஓட்ட அனுமதியில்லை.

நந்தனுக்கு நடராஜ தரிசனமில்லை.

பாரதியின் அற்புதப் படைப்புகளைப் பண்டிதர்கள் ஏற்கவில்லை.

ஐன்ஸ்டீன் Theory of relativityயை நோபல் கமிட்டி ஏற்கவில்லை. அவருடைய வேறு ஒரு கண்டுபிடிப்புக்கு நோபல் பரிசு அளித்தனர்.

ஆதிசங்கரர் சிதம்பரம் வந்தபொழுது அவரை விக்ரஹத்தின் அருகில் வர அனுமதிக்கவில்லை.

அன்னை வாழ்வில்

அது தலைகீழே நடப்பதைக் காணலாம்.

கேட்காமலேயே தரிசனநாளில் வெளியூர் பக்தரை அழைத்து ஸ்ரீ அரவிந்தர் அறையில் தியானம் செய்யச் சொன்னார் முக்கியஸ்தர்.

30 ஆண்டுகளாக 5, 6 பாங்கில் பணம் பெற்ற பக்தரை எவரும் லஞ்சம் கேட்கவேயில்லை.

நாட்டு நிலைமையை ஒட்டி ஜட்ஜுக்குப் பணம் அனுப்பிய பக்தருக்கு அப்பணத்தை ஜட்ஜ் திருப்பிக் கொடுத்து “கேஸ் நியாயமானது” எனத் தீர்ப்பளித்தார்.

நேர்மைக்கும், முறைக்கும் அன்னை பக்தர்கட்கு ஆதரவு முழுவதும் உண்டு.

Consultancy

நெம்பர் பூட்டு - Combination Lock

கம்பனி நிர்வாகத்தில் சட்டதிட்டமாக உள்ளதே எந்த நேரமும். ஏதோ ஒரு நேரம் இதுவரை காணாத ஒரு பிரச்சனை எழும். அதற்கு வழி தெரியாது. அது டெக்னாலஜி பிரச்சினையானால் உலகத்திற்கேயுள்ளது. Pollution போன்றது. நாம் மட்டும் என்ன செய்ய முடியும்? மார்க்கட் விலை சரிகிறது என்றால் அது யார் கையில் உள்ளது?

பொருளாதாரத்திலோ, மானேஜ்மெண்டிலோ இதுபோன்ற பிரச்சனைக்குத் தீர்வு இல்லை. மானேஜ்மெண்ட்டை,

1) அன்னை கண்ணோட்டத்தில் பார்த்தால் தீர்வுண்டு. நாம் அன்னை பக்தர்கள். வியாபார பிரச்சினையைத் தீர்க்க எப்படி வாடிக்கைக்காரர்களை அன்னைக்குப் பிரார்த்தனை செய்யச் சொல்வது? சொன்னால் நடக்குமா?

2) அன்னையின் தீர்வு என நாம் அறிவதை, அறிவுக்குப் பொருத்தமான விளக்கமாகக் கூற முடியும். அதுவே அன்னையின் சிறப்பு. அதை மானேஜ்மெண்டும் ஏற்கும்.

உதாரணமாக ஒரு மார்க்கட் சரிகிறது என்றவுடன் நமக்கு பீதி எழுகிறது. அன்னைமுறை நாம் நிதானமாக இருப்பது. அன்னையை அழைத்தால் நிதானமாக இருக்கலாம். வாடிக்கைக் காரர்களிடம் எப்படி இதைச் சொல்வது? அவர்களிடம்,

“உங்கள் சரக்குக்கு மார்க்கட் சரிவதை உங்களால் தடுக்கமுடியாதல்லவா? நீங்களே முதலாளி. பயந்தால் அனைவரும் பயப்படுவார்கள் என்னவாகும்?” என்றால் “உள்ளதும் சீக்கிரம் போகும்” என்று பதில் வரும். “அதனால் நிதானமாக இருப்பது நல்லதல்லவா?” என்றால் ஏற்பார். அவர் நிதானம் மார்க்கட் நிலவரத்தை மாற்றும். இது பலமுறை நாமும், பலரும் கண்ட அனுபவம்.

அன்பர் ஜப்பான் போனார். Brief case கைப்பெட்டிக்கு நம்பர் போடும் பூட்டு combination lock. அதற்கொரு நம்பர் உண்டு. அதைப் போட்டால் திறக்கும். அவர் நம்பர் எழுதிய சீட்டை பத்திரமாக அப்பெட்டியிலேயே வைத்திருந்தார். அது அடுத்தவருடைய பெட்டி. ஜப்பான் விமான நிலையத்தில் பெட்டியைத் திறந்து மூட முயன்ற நேரம் நம்பர் சீட்டு பெட்டியுள்ளிருந்தது. கைத்தவறுதலாகப் பெட்டியின் மூடி விழுந்தது. தானே மேல் மூடி விழவே பூட்டிக் கொண்டது. பாஸ் போர்ட், பர்ஸ் உள்ளே இருக்கிறது. நம்பர் தெரியவில்லை. பெட்டியை உடைத்து எடுக்க வேண்டும். அன்னையைக் கூப்பிட்டார். மனம் நம்பரை நினைக்கிறது. எப்படித் திறக்கலாம் என பல யோசனைகள் தோன்றுகிறது. அன்னையை ஆழ்ந்து கூப்பிட முடியவில்லை. பெட்டியை வைத்துவிட்டு அன்னையைக் கூப்பிட்டால் வழி பிறக்கும் எனத் தெரியும். ஆனால் அந்த நேரம் மனம் தனக்குத் தெரிந்ததை நம்பவில்லை. ஏர்போர்ட் ஸ்டாப் வந்து உதவி செய்ய முன் வந்தார். அன்பர் பெட்டியைக் கொடுத்துவிட்டார். 999 நம்பரைப் போட்டுப் பார்த்தால் ஒரு நம்பர் திறக்கும். ஏர்போர்ட் ஸ்டாப் அதைச் செய்ய முனைந்தார்.

* இப்பொழுது அன்பர் அன்னையைக் கூப்பிட்டார்.

* பெட்டி திறந்து கொண்டது.

“பகவானுடைய இதர நூல்கள்”

கி.பி. 1200இல் இந்தியாவில் மக்களாட்சி

Foundations of Indian Culture என்ற நூல் 1914 முதல் 1920 வரை ஸ்ரீ அரவிந்தர் “ஆர்யா” பத்திரிகையில் எழுதிய 5 நூல்களில் ஒன்றாகும். நூலின் தலைப்பை இந்தியப் பண்பின் அஸ்திவாரம் என மொழிபெயர்க்கலாம். ஜனநாயகம், மக்களாட்சி என நாம் அறிவது அரசனுக்குப் பதிலாக மக்கள் தேர்ந்தெடுத்த பார்லிமெண்ட் ஆட்சி செய்வது. இது முதலாம் சார்லஸைக் கொலை செய்து இங்கிலாந்தில் முதலில் ஏற்பட்ட வரலாறு.

முஸ்லீம் படையெடுப்புக்கு முன் 56 தேசம் எனப் பிரபலமாக அகில இந்தியாவைக் கூறும் நாட்களில் உண்டான அரசியல் அமைப்பை ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஆராய்ச்சி செய்து அது ஜனநாயகத்தின் சிறப்பம்சங்கள் உள்ளது என்கிறார். அதைத் தழுவிய கருத்துக்கள் அவருடைய எழுத்தில் பரவலாகக் காணப்படுவதையும், அதன் சாயல் இன்று நம் கண்ணில் படுவதையும், அது போன்ற சிறந்த இந்தியப் பண்புகளைப்பற்றி அன்னை கூறியவற்றையும் சுருக்கமாக எழுதுகிறேன்.

- * மக்கள் அரசனை விலக்கி, தாங்களே தேர்ந்தெடுக்கும் சபை, தலைவன் ஜனநாயகம்.
- * இந்நிலை ஏற்பட்டபின் பெரும்பான்மையோர் சிறுபான்மை யோரை அடக்க இது உதவும்.
- * தேர்தல் முடிந்தபின் சிறுபான்மையோர் பெரும்பான்மை யோருக்குக் கட்டுப்படுவதே democracy ஜனநாயகம்.
- * சிறுபான்மையாக இருந்தாலும் அவர்கள் குரலும் கேட்கும் அமைப்பை 1200 AD இல் இந்தியா பெற்றிருந்தது.
- * வாழ்வில் எல்லா அம்சங்களிலும், எந்த அம்சத்திலும் ஆன்மீகம்

வெளிப்படுவது எப்படி என்பதே அன்று இந்தியாவில் இலட்சியமாக இருந்தது.

- * அரசன் உள்ளபொழுதும் அது எதேச்சாதிகாரமாக இருப்பதை நாட்டின் பண்பு அனுமதிக்கவில்லை.
- * தர்மம் தலை தூக்கியது. அரசன் தர்மத்திற்கு கட்டுப்படாவிட்டால் அரசனை நாடு விலக்கும்.
- * சட்டத்தைவிட நியாயம் பெரியது. நியாயத்தைவிட தர்மம் பெரியது. அதைவிடப் பெரியதில்லை. இருந்தால் கருணை அதைவிடப் பெரியது எனலாம். அருள் கருணையைக் கடந்தது. நாடு தர்மத்தால் ஆளப்பட்டது. ஆட்சி அமைப்பு அதற்கேற்றவாறிருந்தது என்கிறார் பகவான்.
- * அரசியலில் ஆன்மீகம் வெளிப்பட அனைவர் குரலும் கேட்க வேண்டும்.
- * எந்த வகையான தொழில் - தச்சன், கருமான், வியாபாரி - செய்பவர்கட்கும், சிறுபான்மையான எவருக்கும் ஆட்சியில் இடம் உண்டு. அவர் குரல் கேட்கும் அமைப்புண்டு.
- * முஸ்லீம் படையெடுப்பிற்குப்பின் நாடும், நாட்டின் அமைப்பும் மாற ஆரம்பித்தது.
- * ஆங்கிலேயர் 200 ஆண்டுகளிருந்ததால் 30% மக்கள் மனம் பாழடைந்து அழுகிவிட்டது என்கிறார் அன்னை.
- * ஆன்மீகத்திற்கு இந்தியாவும், அறிவுக்கு பிரான்சுமாய்க் சேர்ந்து உலகை ஆளவேண்டும் என்பது அன்னையின் எண்ணம்.

இன்றையநிலை உலகக்கலாச்சாரம் அமெரிக்கரைப் பின்பற்றுகிறது. ஆங்கிலம் அமெரிக்க ஆங்கிலமாகிறது. நாம் என்ன காண்கிறோம்? இன்றும் தமிழர் வீடுகளில் அதிகாரம் கொடிகட்டிப் பறக்கும் வீடுகள் உண்டு. எவரும் வாய்திறந்து

பேசமுடியாத நிலையுண்டு. பொதுவாகக் குடும்பத்தலைவர் ஆட்சி நடக்குமிடத்திலும் “இது பெண்கள் விஷயம் நாம் தலையிடக் கூடாது”, “இது பிள்ளைகள் காரியம் நாம் கண்டுகொள்ளக் கூடாது”, “இது வேலைக்காரர் விஷயம், இதிலெல்லாம் நாம் தலையிடலாமா?” என்ற போக்கு பெரும்பாலுமிருப்பது 1200இல் அரசியலில் இருந்த ஆன்மீக ஜனநாயக ஆட்சியின் நோக்காக அமைகிறது. 800 ஆண்டுகளாக அரசியல் பண்பை அழியாமல் காக்கும் குடும்பங்கள் ஏராளம். அப்படி 70% இந்தியப் பண்பு உயிரோடுள்ளது என்கிறார் அன்னை. இந்தியர் உடலில் ஒளியுள்ளது. இந்தியருக்கு Knowledge of life வாழ்வின் ஞானமுண்டு என்கிறார். பிறநாட்டிலிருந்து விஞ்ஞான அறிவு, தொழில் நுணுக்கம் புதிய கண்டுபிடிப்புகளை வரவேற்க வேண்டும். அவற்றை நம் பண்பிற்கேற்பப் பின்பற்ற வேண்டும்.

- * இன்று உலகில் ஜனநாயகத்தில் எந்த நாட்டிலுமில்லாத அம்சம் 800 ஆண்டுகட்கு முன் நம் நாட்டிலிருந்தது. இன்றும் முழுவதும் அழியாமல் காப்பாற்றப்பட்டுள்ளது என்பதை நாம் ஆழ்ந்து கருதுவது ஸ்ரீ அரவிந்தர் எழுத்தை அதிகமாகப் புரிந்து கொள்ள உதவும்.

“அன்னை இலக்கியம்”

ரௌடியின் மனம்

(டிசம்பர் 2000 இதழின் தொடர்ச்சி)

இல. சுந்தரி

சொன்னாற்போல் டானென்று 6 மணிக்குப் பாரதித் தெரு 68ஆம் நம்பர் வீட்டிற்கு முன் வந்துவிட்டான் கபாலி. அன்னை சக்தி செயல்படுவதால் நமக்கு முடியாதது அன்னைக்கு முடியும். அன்னை சக்தி செயல்பட புதிய கருவி தேவை. அது மனமாற்றம். மனமாற்றம் நேர்ந்தால் அதன் மூலம் அன்னை சக்தி செயல்பட்டு அற்புதங்களை நிகழ்த்தும்.

அந்த வீட்டின் முன்புறம் கார், ஆட்டோ, மோட்டார் பைக், சைக்கிள் என்று ஏகப்பட்ட வாகனங்கள். எளியோர், செல்வர் என்ற பாகுபாடின்றி பலர் உள்ளே சென்றனர். அங்கு தான் எப்படிச் செல்வது என்ற தயக்கம் கபாலிக்கு. இத்தனைக்கும் நீலாவின் அண்ணன் என்ற மரியாதைக்குப் பொருந்த நல்ல முறையில் வந்திருந்தான். யாரேனும் தன்னை இழிவாக நடத்தக்கூடுமோ என்று தயங்கி நின்றான்.

வாசல்புறம் இடையிடையே வந்து பார்த்தவண்ணமிருந்த நீலா இவன் வெளியே நிற்பதைப் பார்த்து மகிழ்ச்சி பொங்க ஓடிவந்தாள். வா அண்ணே, நீ எங்க வராம போவியோன்னு பயந்தேன் என்றாள் நீலா. புதிய சூழல், இனிய வரவேற்பு. உள்ளே அழைத்துப்போனாள். இடப்புற மாடிப்படி வழியே மாடிக்குச் சென்றனர். அரசியல் கூட்டங்களும், சினிமா தியேட்டர்களும் தான் அவனுக்குத் தெரியும். நாகரிகம் தெரியாத மனிதர்களும், கெட்ட வார்த்தைகளும், பீடி, சுருட்டு நெடிகளும் பழகிப்போன அவனுக்கு இந்தச் சூழல் முற்றிலும் புதியது. ஒருவித தாழ்வுணர்வு மனதில் எழுந்தது. வா அண்ணே என்று உள்ளே பெரிய ஹாலுக்கு அழைத்துப் போனாள். இருபதுங்களிலும் வரிசை வரிசையாக இருக்கைகள், அவற்றுள்

ஒன்றில் இவனை அமர வைத்துவிட்டு அந்தக் கும்பலில் ஒரு பெண்ணை அழைத்து வந்து கீதா! இவர்தான் எங்க அண்ணன் என்று அறிமுகப்படுத்தினாள். ‘வணக்கம்ங்க’ என்று அன்புடன் கைகூப்பினாள் தோழி. பதிலுக்கு அவனும் பழக்கமில்லாத அந்தச் செயலைப் பணிவுடன் செய்தான். நீலாவுக்குப் பெருமையாக இருந்தது.

‘அண்ணே நீ இங்கேயே உட்கார்ந்து எல்லாவற்றையும் கவனி. கூட்டம் முடிய 2 மணி நேரம் ஆகும். சொல்லாம போயிடாத. அம்மாகிட்ட உன்னோடு சேந்து வரேன்னு சொல்லிவிட்டு வந்திட்டேன்’ என்றாள்.

பொன் விலங்கு பூட்டிவிட்டுப் போய்விட்டாள். முன்புறம் பெரிய மேடைபோன்ற அமைப்பில் பெரிய சோபாவில் இரண்டு படங்கள் தெய்வத்திற்கிணையாக வைக்கப்பட்டிருந்தன. அவர்கள் கண்ணுக்குச் ஜீவனோடு தெரிந்தார்கள். அவர்களுக்கு முன் வண்ண வண்ணப்பூக்களால் விதவிதமான அலங்காரங்கள் காணப்பட்டன. ஜாடிகளிலும், குவளைகளிலும் தாமரையும், அல்லியும் கொலு வீற்றிருந்தன. தென்னம் பூக்களும், எருக்கம் பூக்களும் கூட இடம் பெற்றிருந்தன. விதவிதமான பூக்களின் மணங்கள். ஊதுபத்தி, சாம்பிராணி போன்றவற்றின் நறுமணக் கலவை வேறு. மேலே நிமிர்ந்து பார்த்தால் மின்விசிறிகள் சுழன்றன. யாருமே பேசாமல் இருந்தது வியப்பாக இருந்தது. இங்கு என்னதான் நடக்கிறது? கல்யாண நிச்சயதாம்பூலமா? அப்படியும் தெரியவில்லை. உள்ளே வருகின்றவர் ஒவ்வொருவர் கையும் ஒரு பூவை கொண்டு வந்து மேடையீது அலங்கரிக்கிறது. ஒவ்வொருவரும் சோபாவில் இருக்கும் படத்திலுள்ளவர்களை விழுந்து வணங்குகிறார்கள். எல்லோரிடமும் ஒரு சந்தோஷம். நட்புணர்வு காணப்படுகிறது. எந்த முகத்திலும் கோபமோ, வெறுப்போ காணப்படவில்லை. மொத்தத்தில் அமைதியும், ஆனந்தமும் அங்கே உற்பத்தியாவது போலிருந்தது.

மணி 6.30 ஆனதும் சின்னச்சின்ன ஓசைகள் கூட நின்று பெருத்த மௌனம் குடிகொண்டது. இதில் விசேஷம்

என்னவென்றால் யாரும் யாரையும் கட்டுப்படுத்தவில்லை. அவரவர்களாகவே ஒழுங்கைக் கடைபிடித்தனர். மேல்புறம் மைக்ஸ்டாண்ட் இருந்தது. வலப்புறத்தில் பேசுவதற்கேற்ப மைக் அமைத்திருந்தது. ஒரு பெண் வந்து இறைவணக்கம் பாடினாள். ஸ்ரீ அன்னை என்ற பெயரே இடம் பெற்ற பாடல் அது. மிக இனிமையாக இருந்தது. கன்னாபின்னா என்ற சொற்களும், வலிப்பு வந்தாற்போன்ற உணர்ச்சிகளைத் தூண்டும் பாடல்களைக் கேட்டறிந்த அவனுக்கு இது புதிய பாடல். மென்மையாக இதயத்தை மலர்த்தும் வண்ணமிருந்தது. திடீரென தான் பண்பாடு மிக்கவனாய் மாறினாற்போல் பெருமிதவுணர்வு எழுகிறது. வரும்போதிருந்த தன்னைப் பற்றிய தாழ்வுணர்வு கழன்று போனது. தானும் கண்ணியமானவனே என்று தன்னைப் பற்றிய நல்லெண்ணம் உண்டாகத் தன்னையறியாமல் மேடையீதிருந்த திருவுருவங்களை நோக்கிக் கைகூப்பினான். குதிரை வியாபாரியாய் சோமசுந்தரக் கடவுள் வந்தபோது பாண்டியமன்னன் தன்னையறியாமல் எழுந்து நின்றதாக திருவிளையாடற் புராணம் கூறுகிறது. அதுபோல்தான் கபாலி முன்னாலுள்ள திருவுருவங்களை அறியவில்லையெனினும் தொடர்புடைய ஆன்மா கண்டுகொண்டதால் தன்னையறியாமல் வணங்கினான். முதலில் ஒருவர் ஆங்கிலத்தில் ஏதோ படித்தார். பிறகு ஒருவர் பேசினார். பணிவு, நேர்மை, பக்தி என்றெல்லாம் பேசினார்.

எங்கெல்லாம் புதிய பாதை தென்படுகிறதோ, புது வழி உற்பத்தியாகிறதோ அங்கெல்லாம் அன்னையிருப்பதற்கு நியாயம் உண்டு.

பாரத்தை நாம் சுமப்பதற்குப் பதிலாக அன்னையிடம் கொடுத்துவிட்டால் இனி பாரம் நமக்கில்லை, அன்னை பாரத்தைச் சுமப்பதுடன் பிரச்சினையையும் தீர்ப்பார்.

கர்மத்தையே கரைக்கவல்லது அன்னையின் ஒளி. தன் குற்றத்தை உணர்ந்து திருந்த சம்மதித்தால், மனம் மாற ஒப்புக்

கொண்டால், மனம் மாறியவிடத்தில் அன்னையின் சக்தி செயல்பட்டு அற்புதங்கள் நிகழ்த்தும் என்றெல்லாம் பேசினார். கர்மத்தைக் கரைக்க ஏலாது என்று காலையில் அம்மா சொன்னபோது எதை மாற்ற வேண்டும், எதைக் கரைக்க வேண்டும். நா மாத்துற வழியைக் காட்டுகிறேன் என்று நீலா கூறியது திடீரென நினைவில் வந்தது. தான் தன்னை மாற்றிக்கொள்ள முதன்முதலாக அவன் மனம் ஆர்வங் கொண்டது. மணி 7 அடித்ததும் பேச்சு முடிந்தது. ½ மணி நேரம் தியானம் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. தியானமா? அப்படியென்றால் என்ன? அதுபற்றி அவனுக்கு ஒன்றும் தெரியாது. எல்லோரும் கட்டுப்பாடாக இருந்தது தெரிந்தது. சிலர் கண்ணை மூடித் தவம் செய்வோர்போல அமர்ந்திருந்தனர். சிலர் மேடையிலுள்ள திருவுருவங்களையே நோக்கிய வண்ணமிருந்தனர். இன்று தனக்கு ஏற்பட்ட அனுபவம் எத்தகையது? இது ஏன் நேர்ந்தது? நேற்றுவரை தன் செயல் என்ன, நிலை என்ன என்பதை அமைதியாக உணர முடிந்தது. வாழ்ந்தது சரியில்லை, என்று புரிந்தது. தான் மாறவேண்டும், மாறவேண்டும் என்றது மனம். இது சூழலின் வலிமையா? இதுவரை உள்ளே கசப்பையும், வெறுப்பையும் மூடிய ஒரு கெட்ட சந்தோஷம் இருந்த இடத்தில் விடுபட்ட உணர்வும், நல்ல சந்தோஷம் ஊற்றெடுத்துச் சிறிதுசிறிதாக வளர்வது போலவுமிருந்தது. ½ மணி முடிந்தது. இதுவரை ஒலித்த ஓரிசை நிறுத்தப்பட்டது. இறுக்கமில்லாத ஆனந்தம் எல்லோரிடத்தும் தன்னிடத்தும் ஒரு மலர்ச்சி உண்டாவது போலுணர்ந்தான். தன்னை நல்லெண்ணங்களால் யாரோ நிரம்பச் செய்வதுபோல் தோன்றுகிறது.

பேரமைதி கலைந்தது. சீரான மென்மையான ஒலிகள். இளம் பெண்கள், இளம் ஆண்கள், நடுத்தர வயதினர், முதியோர் என்று வயது வித்தியாசமில்லாமல் ஒவ்வொருவரும் தம் பொறுப்பு என்ற உணர்வுடன் ஒவ்வொரு “டிரேயை” எடுத்துக்கொண்டு வருகின்றனர். இருக்கையிலமர்ந்துள்ள ஒவ்வொருவர் முன்பும் மிகுந்த பணிவுடனும் இனிமையாகவும் டிரேயை நீட்ட (ஒன்று மலர்ப் பிரசாதம், ஒன்று இனிப்பு என்று) ஒன்றே ஒன்றை பணிவுடனும், பக்தியுடனும்

இருக்கையிலுள்ளவர்கள் எடுத்துக் கொள்ள தானும் ஒன்று, ஒன்று எடுத்துக் கொண்டான். அதன்பிறகு அன்புடன் அளிக்கப்பட்ட சுவைப்பானத்தையும் பணிவுடன் ஏற்றான். இவனும் ஒரு கப்பை தன் முறை வரும்போது எடுத்துக்கொண்டான். தனக்குக் கூட அன்புடன், மரியாதையுடன் ஒன்றளிக்கப்படுவது இதுவே முதல்முறை. அம்மாவின் புலம்பல் கலந்த டீ. நாயரின் வெறுப்பை உள்ளடக்கி போலி மரியாதை கலந்த டீ. அவற்றை இப்போது ஏனோ மனம் எண்ணியது. கபாலி என்ற அந்த பழைய பாத்திரம் வெறுப்புக்கும், கசப்புக்கும் ஆளாகிய பாத்திரம் களிம்பு நீக்கி பாலிஷ் போட்ட புதுப் பாத்திரமாகிவிட்டதா? இதற்கு இங்கு கிடைக்கும் மரியாதைக்கும் அன்புக்கும் எது காரணம்? அங்கே எந்த இடத்தில் கபாலி புதிதாய்ப் பிறந்தான்? அங்கு அவன் ஆன்மா அடுத்த கட்ட ஜன்மத்தை ஏற்றது.

எல்லோரும் எழுந்து சென்று மேடைக்கு முன் விழுந்து வணங்கினர். அனுபவமேயில்லாத செயல். கபாலிக்கு வழியோடு போகும் சிறுவனை இழுத்து மிரட்டி வணங்கச் செய்யும் சபாவம் அவனுக்கு. ஆனால் அந்தச் சபாவம் இங்கு விழுந்துவிட்டது. அவனும் பணிந்தெழுந்தான். படத்தில் வீற்றிருந்த தாய் எல்லோராலும் அன்னை என்றழைக்கப்பட்டவர் 'எனக்கு நீயும் அன்புக்குரியவனே' என்பதுபோல் சிரித்தார். இவனும் தன்னையறியாமல் சிரித்துக் கொண்டான். ஒவ்வொருவரும் விடைபெற்றனர். இவன் யாரிடம் விடை பெறுவான்?

இனிப்பு வழங்குவது, மலர்ப் பிரசாதம் வழங்குவது போன்ற பணிகளில் பம்பரமாய்ச் சுழன்ற நீலா, அன்னையை வணங்கிப் பிரசாதங்கள் பெற்று தோழியிடம் விடைபெற்றவள், “வா அண்ணே போகலாம்” என்றாள். மௌனமாக வந்தான். நாயர் போலி மரியாதையுடன் நீட்டும் டீ கப்பும், சற்று முன் இவனும் நல்லவன், இவனும் மரியாதைக்குரியவன் என்றன்புடன் அளிக்கப்பட்ட சுவைப்பானமும் மாறிமாறி மனதில் தோன்றின. இந்த மரியாதையைத் தான் இனி நிரந்தரமாகப் பெறவேண்டும் என்றெண்ணினான்.

“தங்கச்சி இங்கு என்ன ஏது என்று சொல்லாம கூட்டி வந்தியே?” என்றான்.

‘இப்போது தெரிந்ததா என்னவென்று?’ என்றாள்.

‘ஏதோ ஒரு சாமியைக் கும்பிடற எடத்துக்கு வந்தோம்னு தெரியுது’ என்றான்.

‘ஏதோவொரு சாமியில்ல அன்னைன்னு பேரு’.

“அவங்கள்ளாம் வேற மாதிரி சொன்னாங்களே?”

‘மதர்ன்னு ஆங்கிலத்தில சொன்னாங்க’.

‘இப்பதான் புதுசா இந்த சாமியெ கண்டுபிடிச்சாங்களா’.

‘சாமி புதுசில்ல. கண்டுபிடிக்கத்தான் நாளாச்ச’ என்றாள்.

‘எனக்கொண்ணும் புரியல தங்கச்சி’ என்றான்.

‘ஒனக்கு ஒண்ணும் புரியாட்டி பரவாயில்ல. இப்போதைக்குப் புது சாமின்னு புரிஞ்சுதே பெரிசு. கொஞ்ச கொஞ்சமா அதோட பவரை நீயே புரிஞ்சுக்குவ’ என்றாள். ‘அங்க குடுத்த அன்னை படத்தைப் பத்திரமா சட்டைப் பையில வச்சுக்க. நம்பகிட்ட இருக்கிற கொறைய கண்டுபிடிச்ச அதை நல்லதா மாத்திட்டா போதும். நாம கேட்டத தருவாங்க. தரலனா நமக்கு வேண்டாததைத் தரலன்னு புரிஞ்சுக்கணும். நீ ஆசைப்பட்டது ஒங்க அக்கா மவ மல்லிகாவை கல்யாணம் கட்டறதுதானே. அது, நடக்கும். கவலப்படாதே உனக்காக நானும் அதையே வேண்டறேன்’ என்றாள்.

‘அது சரி தங்கச்சி நா படிக்கல. நல்ல தொழிலும் பழகல. அது படிச்சிருக்கு. நல்ல வேலை பாக்குது. ஒரு தகுதியும் இல்லாத நா எப்படி அதைக் கட்டிக்கிடிமுடியும்’ என்றான்.

காலையில் “மாமன் என்ற மருவாத போறதா” என்று ஆணவமாய்ப் பேசியவன் இப்போது தன் குறைகளை வெளிப்படையாய் ஒப்புக் கொண்டான். இந்த மாற்றம் வியப்பளித்தது.

‘அண்ணே நீ ஒங்கொறய ஒத்துக்கறதே நல்ல குணம்தான். இப்படி ஒளிவுமறைவில்லாமல் தன்னை ஒத்துக்கறது அன்னைக்குப் புடிக்கும். ஆனா அதை நெனச்சு வருந்தி நாம தாழ்ந்து போகக் கூடாது. நம்மால மாற முடியுங்கற நம்பிக்கையை வளத்துக்கணும். நாம அன்னையோட கொழந்தை. அவங்களுக்குப் பிரியமா நடக்க நாம முடிவு செஞ்சா தானே எல்லாம் மாறும். உலகத்துல படிப்பால மட்டும்தான் உயர முடியுமா? பணத்தால மட்டும்தான் உயர முடியுமா? நல்ல பண்பால உயர முடியாதா? குணம்தான் பெரிசு. ஒங்கிட்ட உள்ள கொறையெல்லாம் குணமா மாத்து. அப்புறம் பாரு. நீ எப்படி உயரப்போறேன்னு’ என்று உற்சாகமாய்க் கூறி வந்தாள்.

இப்படியெல்லாம் தனக்கு எடுத்துச் சொல்ல ஒரு படிச்ச தங்கை கிடைச்சதே பெருமைதான் என்றெண்ணலானாள்.

‘நாளையேர்ந்து பாரு தங்கச்சி ஒங்கண்ணன் புது கபாலியா இருப்பான். இந்த எடத்துக்கு வந்து நல்லதெல்லாங்கேட்டு நல்லதெல்லாம் பார்த்தேன். மனசே மாறிடிச்சு’.

‘அண்ணே திடீர்னு மாறரதுக்குள்ள ஒவ்வொத்தங்க ஒண்ணொண்ணு பேசி ஒன்ன கிளறுவாங்க. நீ எதுக்கும் பதறக்கூடாது. ரொம்பப் பொறுமையா நடந்துக்க. அன்னை சக்தி நமக்குத் தொணைவரத தடுக்க கோபம், எரிச்சல் எல்லாம் வரும். நாம ஏமாறாம இருந்து அதுங்கள ஜெயிக்கணும் - நாம சந்தோஷமா இருக்கும்போதுதான் அன்னையோட சக்தி நமக்குள்ள வரமுடியும், என்றாள்.

திடீரென நீலாவே பெரிய குருவைப்போல தோண ஆரம்பிச்சது.

ஒருவனை அன்னையிடம் சேர்த்த மகிழ்ச்சி நீலாவுக்கு.

தொடரும்

பிரார்த்தனை பலிக்க வேண்டும்

அண்ணன் - அன்னையை அறிந்த புதிதில் நடப்பவை பிறகு நடப்பதில்லை. ஏன் என்று தெரியுமா?

தம்பி - எனக்கு வெகு நாட்களாக அது புரியவில்லை. சமீபத்தில் ஒருவர் அதை எனக்கு எடுத்துச் சொன்னார்.

அண்ணன் - எனக்குப் புரியுமாறு சொல்ல முடியுமா?

தம்பி - Personality, organised personality இரண்டும் புரிந்தால் விளங்கும்.

அண்ணன் - பார்வைக்குக் கம்பீரமானவரை நல்ல personality என்கிறோம்.

தம்பி - அதை ஆங்கிலத்தில் person என்பார்கள். Personality என்பது characterஐ விடப் பெரியது.

அண்ணன் - நடத்தையைத்தானே சொல்கிறாய்?

தம்பி - சுபாவம் என நாம் கூறுவது character எனப்படும். சுபாவம் மாறாதது. திறமை, நாணயம், பொறுமை, நிதானம், (பழக்கம் நடத்தையுள்பட) சேர்ந்தது character.

அண்ணன் - Personalityயும் characterஉம் வேறா? ஒன்றா?

தம்பி - தெரிந்ததைத் திறமையாகச் செய்வது character. தெரியாததைத் தெரிந்ததன் மூலம் சொந்தமாக, புதியதாகச் செய்யும் திறன் personality. ஒரு வியாபாரம் செய்பவன், அதையே வேறிடத்தில் பெரியதாகச் செய்வது character. வியாபாரத்திலிருந்து அரசியலுக்குப் போனால் எல்லாராலும் சமாளிக்க முடியாது. திறமை இரண்டிற்கும் ஒன்றன்றோ? வியாபாரத்தில் பெற்ற திறமையைக் கொண்டு அரசியலை நடத்த முடிவது personality.

அண்ணன் - அன்னைக்கும் இதற்கும் என்ன சம்பந்தம்?

தம்பி - அவர் எனக்குச் சொன்னதை நான் திரும்பச் சொல்கிறேன். Character, personality என்பனவெல்லாம் நம் ஜீவனை ஒருவழியாக நிர்ணயித்து விடுகின்றன. அது organised personality ஆகும். அது fixed மாறாது. அன்னை சக்தி அது வழியாகச் செயல்படாது, படமுடியாது.

அண்ணன் - அன்னை fresh விழிப்பாக இருக்க வேண்டும் என்கிறாரே? ஒரு lineக்கு போய்விட்டால் அது மாற முடியாதல்லவா? எப்படி அங்கு அன்னை செயல்பட முடியும்?

தம்பி - நம் ஜீவனில் பெரும்பகுதி இதுபோல் இறுகிப் போகிறது. மீதியுள்ளது unorganised portion. அன்னையிடம் வந்தவுடன் அன்னை இதன் மூலமாகச் செயல்படுகிறார்கள். பெரும் பலன் வருகிறது.

அண்ணன் - இந்த unorganised portion முடிந்தபின் நாமே முயன்று மாறினால் மட்டுமே அன்னை செயல்படமுடியும். நம்மால் மாற முடிவதில்லை. ஒஹோ, அதனால்தான் மனமாற்றம் வரும்பொழுது பலன் ஏராளமாக இருக்கிறதா? இதுதான் ரகச்யமா?

தம்பி - இது புரிந்தவுடன் அன்னை கேட்காமல் கொடுக்கிறார் என்று புரிந்தது. நம் unorganised ஜீவனுக்குக் கேட்கத் தெரியாது. ஆனால் ஆசைப்படத் தெரியும். அதன் மூலம் அன்னை செயல்படுகிறார். பழைய ஆசைகள் பூர்த்தியாகும் முறை இதுதான் என அவர் எனக்கு விளக்குகிறார்.

அண்ணன் - நம்மால் அதிகபட்சம் பெற முடிவதை இந்த organised portion நிர்ணயிக்கிறது என்பது இப்படித்தானா?

தம்பி - எந்த அளவுக்கு நாம் இயல்பாக நல்லவராக இருக்கிறோமோ அந்த அளவு அன்னை பலிக்கிறார்.

அதனால் கெட்டதிலிருந்து நல்லதிற்கு மாறுவதே முதல் வேலை. கெட்டதேயில்லை என்றும் பகவான் கூறுகிறாரே?

அண்ணன் - பாஸிட்டிவ், நெகட்டிவ், நல்லது, கெட்டது என்பதை வேண்டியது, வேண்டாதது என்று கொண்டு, தீமை விலக்கப்பட வேண்டும் என்கிறோம். பகவான் தீமை விலக்கப்பட வேண்டியதில்லை, மாற்றப்பட வேண்டியது என்கிறார்.

தம்பி - விலக்கிவிட்டால், மாற்றவேண்டிய அவசியமில்லையே.

அண்ணன் - நாம் தீமையை வேண்டாதது என்கிறோம். தீமை அவசியமான பகுதி, நன்மை பயன்படுத்தக்கூடிய பகுதி. தீமை உடனே பயன்படாது. ஆனால் மாற்றினால் பயன்படும் என்கிறார். அவர் கூறுபவை,

* நன்மை ஒரு பகுதி.

* தீமையை விலக்கினால் மற்றொரு பகுதியை இழந்துவிடுகிறோம் என்பதன்று. தீமை நன்மையுடன் மறைவாகக் கலந்திருப்பதால் தீமையை விலக்கினால் நன்மையும் விலகும் என்கிறார்.

* தீமை பணம் போன்றது; நன்மை பொருள்கள்போன்றன.

* பணத்தை மாற்றினால் பயன்படும், நேரடியாகப் பயன்படாது.

* தீமை நன்மையை விடப் பெரியது.

தம்பி - நன்மையும் தீமையும் எப்படிக் கலந்துள்ளன?

அண்ணன் - தீமை சமையலறைபோன்றது, நன்மை சமையல் போன்றது, சமையல் வேண்டும், சமையலறை வேண்டாம் என்று கூறமுடியாது. நன்மையால் வெளிப்படுத்த முடியாதவற்றைத் தீமை வெளிப்படுத்துகிறது என்கிறார். வீட்டிலுள்ள பொருள்கள் 50 ஆயிரம், லட்சம் பெறும். அப்பொருள்களால் 2 கோடியை

- வெளிப்படுத்த முடியாதல்லவா? அது பணமாக இருக்கிறது. நாம் அதை விலக்க முயல்கிறோம்.
- தம்பி - தீமை பணம்போன்றது என்பது நம்பமுடியாத ஒன்று.
- அண்ணன் - பகவான் சொற்களில் நம்பமுடியாதவை என்பதில் உயர்வுள்ளது. ஆமாம், அறியாமை அறிவைவிட உயர்ந்தது என்கிறார்.
- தம்பி - உலகிலேயே முதலில் தீமையைப்பற்றிப் பேசியவரே பகவான்தானே. தீமை என்பது தீமையில்லை. உலகில் தீமையேயில்லை என்பதைக் கூறியவரே ஸ்ரீ அரவிந்த ரல்லரோ? அதனுள் உள்ள நன்மையைப் பெறும் மார்க்கத்தையும் கூறுகிறாரே.
- அண்ணன் - இவ்வளவு இருக்கும்பொழுது நமக்குத் தொந்தரவை எத்தனை பேர் கொண்டு வருகிறார்கள்? எப்படி முடிகிறது?
- தம்பி - தவற்றைச் செய்தால் நஷ்டமும், கஷ்டமும் நமக்கு என்றவரை பிறர் செய்கிறார்கள். கஷ்டம் அவருக்கே வந்தால் செய்யமாட்டார்கள். பிறகு அவர்கட்கு பெரிய கஷ்டம் வரும் என்று தெரியாதவரை செய்வார்கள்.
- அண்ணன் - அதுபோல் எனக்கு அந்தப் புரொபசர் செய்தார். என் நஷ்டம் ஆயிரம், பத்தாயிரம். பிறகு அவருக்கே அது வந்தபொழுது பல இலட்சம் நஷ்டமாயிற்று. இப்பொழுது என்ன செய்கிறார்?
- தம்பி - தீமையேயில்லை என்றால் இதை எப்படிப் புரிந்து கொள்வது?
- அண்ணன் - இருவகையாகப் புரியும். ஒன்று இலாபத்தில் நஷ்டம் என அறியலாம். அதாவது இப்படி ஏற்படும் நஷ்டமெல்லாம் பெரிய இலாபத்தைச் சிறிய இலாபமாக்குகிறது. அடுத்தது தீமை இவ்வழியாக நன்மையாக மாறுகிறது எனலாம்.

- தம்பி - அறிவால் மாறினால் சிரமமிருக்காது. வாழ்வு நம்மை மாற்றும்பொழுது சிரமமேற்படுகிறது. அதுவும் நல்லது தானே.
- அண்ணன் - தத்துவம் எதுவானாலும் நான் அன்னையிடம் வந்தபின் அறிந்தது.
- 1) அதன் பின் பிரச்சினை வரவில்லை.
 - 2) நானே வலிய அறியாமையால் உற்பத்தி செய்ததே பிரச்சினை.
 - 3) எனக்குத் தொந்தரவு செய்த நண்பர்கள், உறவினர்கள், அவர்களுக்கு என் மீதுள்ள கெட்ட எண்ணத்தால் சிக்கலில் மாட்டியதை விலக்கப்போய் அவர்கள் எனக்கு ஏற்படுத்திய ஆபத்தைத்தவிர வேறே எதுவும் எனக்கு வரவில்லை.
- தம்பி - ஆமாம், அதுதான் உண்மை. அது மட்டுமே உண்மை. கெட்ட எண்ணக்காரர்களை நண்பர்களாகப் பெற்றது மட்டுமே பிரச்சினை.
- அண்ணன் - அவர்கள் தாமே விலகும்வரை காத்திருந்தேன். நானே விலகக் கூடாது என்றிருந்ததால் வந்த வினைதான் நான் அனுபவித்தது, வேறெதுவுமில்லை.
- தம்பி - மனிதர்கள்தாம் தொந்தரவுக்கு உற்பத்திஸ்தானம், விஷயமன்று.
- அண்ணன் - அவர்கள் மீது நமக்குள்ள பற்று, நமக்குத் தொந்தரவு யாராக இருந்தாலும், அவர்களை நாம் தொடர்ந்து பாராட்ட அவர்கள் அன்னையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். தொடர்ந்து அன்னையை அதிக அளவில் ஏற்கவேண்டும். நம்மைவிட அதிகமாக அன்னையை அவர்கள் ஏற்றால் நம்மால் அவர்கட்குத் தொந்தரவு குறைவாக ஏற்றால் அவர்கட்கு நம்மிடம் தொடர்பு கொள்ளமுடியாது. அவர்களால் நமக்குத் தொந்தரவு.

- தம்பி - இது அன்னை விஷயத்தில் மட்டுமன்று. அந்தஸ்து, பண்பு, படிப்பு, உத்தியோகம், செல்வம் ஆகியவற்றிலும் இதுதானே சட்டம். பழகப்பழக பாலும் புளிக்கும் என்றே உலகம் கூறுகிறதே!
- அண்ணன் - பால் புளிக்கலாம், அன்னை புளிக்கமாட்டாள். Methods முறைகளை வலியுறுத்தினால் ஜீவன் போய்விடும். பிறகு புளிக்கும். புளிப்பது உண்மை. புளிப்பது அன்னையல்ல. முறைகள் புளிக்கும். ஜீவனிருந்தால் புளிக்காது. அன்னைக்கு என்றுமே ஜீவனுண்டு. ஜீவனில்லை எனில் அன்னையில்லை.
- தம்பி - இந்த விஷயத்திலும் அன்னை விதிவிலக்கு. அன்னைக்கு என்றுமே விதியில்லை. விலக்கே அவர்கள் உரிமை.

- தொடரும்

இம்மாதத்தில் வரும் தரிசன நாள்

ஜனவரி 1 வருட சுபிட்ச நாள்

அடுத்த மாதத்தில் வரும் தரிசன நாள்

பிப்ரவரி 21 அன்னையின் ஜென்மதினம்

Printed by Mrs. Anuradha Sriram, Integra, No.51, II Cross, Jawahar Nagar, Nellithope Post, Pondicherry-5 and Published by Mr. P.V. Balakrishnan, 177, Pappammal Koil Street, Pondicherry-12 on behalf of The Mother's Service Society, Pondicherry-11.

Editor: Karmayogi

செய்யாத பிரார்த்தனை

எந்த வியாதிக்கும் மருந்துண்டு என்ற நிலை ஏற்பட்ட பின் மருந்தும், வைத்தியமும் ஏழைக்கில்லை என்ற நிலை மாறவில்லை. சுமார் 15 அல்லது 20 ஆண்டுகட்கு முன் தினமும் 1ரூபாய் சம்பளத்தில் வீட்டு வேலை செய்பவருக்கு கை, கால் வீக்கம் அதிகமாயிற்று. வயிறு உப்பிவிட்டது. ஆஸ்பத்திரிக்குப் போனபொழுது, இதற்கு இங்கு வைத்தியமில்லை, சென்னைக்குப் போக வேண்டும் என்றார் டாக்டர்.

அந்த வீடு மாறி வேறு இரண்டொரு இடங்களில் வேலை செய்தபின், அன்பர் ஒருவர் வீட்டில் வேலை கிடைத்தது. வேலை செய்பவருக்கு வேலை தெரியும். வேறெதுவும் தெரியாது. அனைவரும் அன்னையை பற்றிப் பேசுவது காதில் விழுவதுண்டு. மனதில் பட்டதில்லை.

காய்கறியறிய காலை மடக்கி உட்கார முடியாது, சிரமம். இந்த வியாதிக்கு (oedema) எனப் பெயர். கடைசி கட்டமாக வருவது. இது வந்தபின் பிழைப்பதில்லை. வியாதியஸ்தருக்கு அந்த விவரமும் தெரியாது. நாளா வட்டத்தில் வீக்கம், வயிறு உப்பல், வாடி உடல் தெம்பாக இருப்பது தெரிந்தது. ஏதோ நல்ல காலம் என மனம் அறிந்தது. தம் முகத்தில் ஒளி சேர்வதையும் அறிய முடியாதவர்.

ஒரு சமயம் வீட்டிற்கு வந்த விருந்தாளிகள் இவரைப் பார்த்து, யார் என விசாரித்தனர். கல்யாணமாகிவிட்டதா எனக் கேட்டனர். எப்படி முகம் இவ்வளவு தெளிவாக இருக்கிறது என்றனர், வயது 40க்கு மேல், பல குழந்தைகளுண்டு என்று பதில் கேட்டவருக்கு விளங்கவில்லை.

* அன்னைக்குச் செய்யாத பிரார்த்தனை வியாதியைக் குணப்படுத்தி, முகத்தில் தெளிவு ஏற்படுத்தியது.

* இது சூழலுக்குரிய சக்தி.

* அன்னையிடமே அடைக்கலமானவர்கள் பலர் 78, 80 வயதில் சுறுசுறுப்பாக 55வயது மதிக்கும்படி இருப்பதுண்டு.

எறும்பு, கொசு

ஒரே வீட்டில் இரு பகுதிகள். ஒரு பகுதியில் அன்பரும், அடுத்ததில் அன்னையைப் பிடிக்காதவர்களும் இருக்கின்றனர். அன்பர் அடுத்த பகுதிக்குப் போனார், உட்கார முடியவில்லை. ஒரே கொசு. நாற்காலியில் சற்று உட்கார்ந்தால் எறும்பு கடிக்கிறது. வீட்டுக்காரர், “இந்த ஊரே கொசுவுக்குப் பேர் போன ஊர். முனிசிபாலிட்டியில் எதுவும் செய்யமாட்டார்கள். இவ்வளவு கொசு கடித்தால், மலேரியாதான் வரும். யானைக்காலும் வரும்” என்றார். அன்பர் மேஜை மீது கை வைத்தார். ஒரே தூசி. ஒட்டடை அதிகமாக இல்லை என்றாலும் ஒட்டடை இருக்கிறது. T.V. மீது காப்பி டம்ளர் வைத்த வட்டமான அடையாளங்கள் பல. வீடு குப்பையும் கூளமுமாகவுமிருக்கிறது. வீட்டைச் சுத்தமாக வைத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று எப்படி அன்பர் அவரிடம் கூறுவது? அன்பர் வீடு வெகு சுத்தமாக இல்லாவிட்டாலும், பேரளவு சுத்தமாக இருக்கும். ஒட்டடை, தூசு இருக்காது. இருப்பது வீட்டில் 3 பேர். மதர் சம்பந்தமான விஷயம் தவிர பேசுவோ, நினைக்கவோ எதுவுமில்லை, அன்னை, ஸ்ரீ அரவிந்தர் பலப் பல இடங்களில் உண்டு. சுத்தமாக துடைக்கப்பட்டிருக்கும். ஊதுவத்தி காலையில் மட்டும் கொளுத்துவார்கள். மனம் சில்லரையாக, ஆர்ப்பாட்டமாக, ஆவேசமாக உள்ளவர் எவரும் இல்லை. பேரமைதியில்லை என்றாலும் கூப்பாடில்லை. அன்பர் தம் பகுதியில், கொசுவைப் பார்த்ததேயில்லை. வீடு சுத்தமாக இருந்தால் புறச்சூழல் சுத்தம். மனம் நிதானமாக இருந்தால் அகத்தாய்மையுண்டு. அகமும் புறமும் தூய்மையானால், ஊரும், தெருவும் எப்படியிருந்தாலும், கொசுவும், எறும்பும் வருவதில்லை.

கொசுவும், எறும்பும் வீட்டிலில்லை. நம் மனநிலையிலுள்ளன.